

Bruxelles, den 7. december 2023
(OR. en)

16521/23

**Interinstitutionel sag:
2023/0081(COD)**

**COMPET 1247
IND 680
MI 1104
BETREG 40
DIGIT 294
ECOFIN 1347
EDUC 474
ENER 684
POLCOM 306
RECH 549
CODEC 2436**

RESULTAT AF DRØFTELSENE

fra: Generalsekretariatet for Rådet
til: delegationerne

Tidl. dok. nr.: 16056/23
Komm. dok. nr.: 7613/23 + ADD1

Vedr.: Forslag til forordning om fastlæggelse af en ramme for foranstaltninger til styrkelse af Europas økosystem for fremstilling af nettonulteknologiprodukter (forordningen om nettonulindustri)
– *Resultat af drøftelserne*

Vedlagt følger til delegationerne teksten til den generelle indstilling til ovennævnte forslag som godkendt af Rådet (konkurrenceevne) på samlingen den 7. december 2023.

Forslag til**EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING****om fastlæggelse af en ramme for foranstaltninger til styrkelse af Europas økosystem for fremstilling af nettonul teknologiprodukter (forordningen om nettonul industri)**

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR –

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 114 samt artikel 192, stk. 1, med hensyn til denne forordnings artikel 16-18,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg¹,

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget²,

efter den almindelige lovgivningsprocedure, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Nettonulomstillingen medfører allerede nu enorme industrielle, økonomiske og geopolitiske forandringer over hele verden, og de vil blive endnu mere udtalte, efterhånden som indsatsen for dekarbonisering skrider fremad.

¹ EUT C 349 af 29.9.2023, s. 179.

² EUT C, C/2023/254, 26.10.2023.

- (1a) I betragtning af nettonulsteknologiers kompleksitet og tværnationale karakter ville det sandsynligvis forvride konkurrencen og fragmentere det indre marked, hvis adgangen til disse teknologier blev sikret gennem ukoordinerede nationale foranstaltninger.
- Ukoordinerede foranstaltninger fra medlemsstaternes side kan føre til, at der indføres divergerende regulering for markedsaktører, hvilket giver forskellige niveauer af adgang til levering af nettonulsteknologier i medlemsstaterne, herunder ved at have forskellige niveauer for støtte til projekter til fremstilling af nettonulsteknologi og ved at fastsætte divergerende regler og ukoordinerede former for udbud, divergerende processer og varigheder i forbindelser med godkendelsesprocedurer, hvilket vil føre til hindringer for grænseoverskridende handel mellem medlemsstaterne og derved hindre et velfungerende indre marked. For at sikre et velfungerende indre marked er det således nødvendigt at skabe en fælles EU-retlig ramme for i fællesskab at løfte denne centrale udfordring ved at styrke Unionens modstandsdygtighed og forsyningsikkerhed med hensyn til nettonulsteknologier.

- (1b) Unionen har samtidig forpligtet sig til at fremskynde dekarboniseringen af sin økonomi og en ambitiøs udbredelse af vedvarende energikilder for senest i 2050 at opnå klimaneutralitet eller nettonulemissioner (dvs. emissioner efter fratækning af optag). Dette mål udgør selve kernen i den europæiske grønne pagt og EU's opdaterede industristrategi og er i overensstemmelse med Unionens tilsagn om en global klimaindsats i henhold til Parisaftalen³. For at nå målet om klimaneutralitet er der ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/1119⁴ opstillet et bindende EU-klimamål om at reducere nettoemissionerne af drivhusgasser med mindst 55 % inden 2030 i forhold til niveauet i 1990. Den foreslåede "Fit for 55"⁵-pakke har til formål at opfylde Unionens klimamål for 2030 og reviderer og ajourfører EU-lovgivningen i denne henseende.
- (1c) Desuden indeholder meddelelsen om en industriplan for den grønne pagt til den CO₂-neutrale tidsalder⁶ en samlet tilgang til støtte for en opskalering af teknologier inden for ren energi med udgangspunkt i fire søjler. Den første søjle sigter på at skabe lovgivningsmæssige rammer, der forenkler og strømliner procedurerne for godkendelse af nye fremstillingsanlæg og montagehaller for nettonul teknologi samt at lette opskaleringen af Unionens nettonul teknologi. Planens anden søjle er at fremme investering i og finansiering af produktion af nettonul teknologi. Den tredje søjle vedrører udvikling af de færdigheder, der kræves for at lykkes med omstillingen og øge antallet af velkvalificerede arbejdstagere i sektoren for teknologier inden for ren energi. Den fjerde søjle fokuserer på handel og diversificering af forsyningskæden for kritiske råstoffer. Dette indebærer at oprette en gruppe for kritiske råstoffer, at samarbejde med ligesindede partnere om i fællesskab at styrke forsyningskæderne og at diversificere sig væk fra at forlade sig på et fåtal leverandører af kritiske materialer.

³ Rådets afgørelse (EU) 2016/1841 af 5. oktober 2016 om indgåelse på Den Europæiske Unions vegne af Parisaftalen, der er vedtaget inden for rammerne af De Forenede Nationers rammekonvention om klimaændringer (EUT L 282 af 19.10.2016, s. 4).

⁴ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/1119 af 30. juni 2021 om fastlæggelse af rammerne for at opnå klimaneutralitet og om ændring af forordning (EF) nr. 401/2009 og (EU) 2018/1999 ("den europæiske klimalov") (EUT L 243 af 9.7.2021, s. 1).

⁵ Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget: "Fit for 55": realisering af EU's klimamål for 2030 på vej mod klimaneutralitet (COM(2021) 550 final af 14.7.2021).

⁶ Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Det Europæiske Råd, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget: En industriplan for den grønne pagt til den CO₂-neutrale tidsalder (COM(2023) 62 final af 1.2.2023).

- (2) Det indre marked danner de rette rammer for at give grænseoverskridende adgang til de teknologier, der er nødvendige for at opfylde Unionens klima og - energiambitioner, i det nødvendige omfang og i det nødvendige tempo. Nettonulvejen giver store muligheder for at udbygge Unionens nettonulindustri i kraft af det indre markeds styrke ved at fremme investeringer i teknologier, hvilket giver mulighed for at dekarbonisere vores økonomiske sektorer, lige fra energiforsyning og transport til bygninger og fremstillingsvirksomhed. En robust nettonulindustri i EU vil kunne yde et væsentligt bidrag til effektivt at nå Unionens klima- og energimål og til at støtte opnåelsen af andre mål for den grønne pagt, samtidig med at der sikres og skabes kvalitetsjob og vækst.
- (7) For at nå klima- og energimålene for 2030 skal energieffektivitet prioriteres. Energibesparelser er den billigste, sikreste og reneste måde at nå disse mål på. "Energieffektivitet først" er et overordnet princip for EU's energipolitik og er vigtigt i både dens praktiske anvendelse i forbindelse med politiske beslutninger og investeringsbeslutninger. Det er derfor afgørende at udvide Unionens kapacitet til at fremstille energieffektive teknologier såsom varmepumper, fjernvarme og fjernkøling og intelligente forsyningsnetteknologier, der hjælper EU med at mindske og begrænse sit energiforbrug.

- (8) Unionens dekarboniseringsmål, energiforsyningssikkerhed, digitalisering af energisystemet og efterspørgsel efter elektrificering (f.eks. inden for mobilitet og behovet for flere og hurtigere ladestandere), kræver en massiv udbygning af forsyningsnettene i EU, både med hensyn til transmissions- og distributionsnettene. For transmissionsnettenes vedkommende er der behov for systemer med højspændingsjævnstrøm bl.a. for at forbinde vedvarende energikilder til havs. For distributionsnettenes vedkommende er sammenkobling af elleverandører og forvaltning af fleksibilitet på efterspørgselssiden afhængigt af investeringer i innovative elforsyningsnetteknologier, såsom elkøretøjer med intelligent og hurtig opladning, energieffektiv automatisering og intelligent styring til bygninger og industri, avanceret målerinfrastruktur samt energistyringssystemer i hjemmet. Elforsyningsnettet skal interagere med mange aktører eller enheder på et detaljeret niveau af observerbarhed og dermed tilgængelighed af data for at muliggøre fleksibilitet, intelligent opladning og intelligente bygninger med intelligente elforsyningsnet, hvilket gør det muligt at dække efterspørgslen fra forbrugerne og at øge udbredelsen af vedvarende energi. Sammenkobling af nettonulteknologier med EU's net kræver en betydelig udvidelse af fremstillingskapaciteten for elforsyningsnet til eksempelvis land- og søkabler, fordelingsanlæg og transformere.
- (9) Der er derfor behov for en yderligere politisk indsats for at forbedre markedsvilkårene for de teknologier, der er kommercielt tilgængelige, samt forsyningsikkerheden med hensyn til nettonulteknologier og de tilhørende forsyningskæder, mindske markedsfragmenteringen og sikre eller styrke den overordnede modstandsdygtighed og konkurrenceevne i Unionens energisystem og samtidig have et solidt potentiale for hurtig opskalering for at støtte opnåelsen af Unionens klimamål for 2030. Dette indbefatter adgang til en sikker og bæredygtig kilde til førsteklases brændstoffer, som beskrevet i betragtning 8 i Kommissionens delegerede forordning (EU) 2022/1214.

- (10) For at nå målene for 2030 er der behov for et særligt fokus på visse af nettonulteknologierne, der anses for strategiske, også i betragtning af betydelige bidrag på vejen hen imod nettonulemission inden 2050. Disse strategiske nettonulteknologier spiller en nøglerolle i Unionens åbne strategiske autonomi og sikrer, at borgerne har adgang til ren, prismæssigt overkommelig og sikker energi. I betragtning af disse teknologiers betydning bør de have strømlinede og effektive godkendelsesprocedurer, tildeles status af højest mulig national betydning i henhold til national lovgivning og få adgang til ekstra støtte til at tiltrække investeringer, samtidig med at de stadig opfylder EU-forpligtelser og internationale forpligtelser i henhold til naturdirektiverne og Aarhuskonventionen. De strategiske nettonulteknologier bør være kommercielt tilgængelige nettonulteknologier, have et godt potentiale for hurtig opskalering og have nået et teknologisk modenhedsniveau på mindst 8. Sådanne teknologier bør styrke sikkerheden i forsyningskæderne inden for Unionen og samtidig bidrage til Unionens dekarboniseringsmål og forbedre det indre markeds funktion.
- (10a) Listen over strategiske nettonulteknologier omfatter også teknologier, som ikke alle medlemsstater accepterer som en kilde til ren og sikker energi. Dette er i overensstemmelse med deres ret til at træffe egne valg mellem forskellige energikilder og fastlægge den generelle struktur for deres energiforsyning samt deres industripolitik. For at beskytte disse rettigheder berører listen over strategiske teknologier ikke tildelingen af midler inden for den nuværende flerårige finansielle ramme for 2021-2027, navnlig med hensyn til kriterierne for energiteknologiers støtteberettigelse til og tildeling af EU-midler, herunder energiteknologier, der finansieres gennem ETS-kvoter eller støtte fra EIB. En medlemsstat bør heller ikke være forpligtet til som strategiske projekter at anerkende sådanne projekter, der støtter en værdikæde for en teknologi, som den relevante medlemsstat ikke accepterer som en del af sit energimix.
- (11) For at sikre modstandsdygtighed i Unionens fremtidige energisystem bør denne opskalering gennemføres i hele forsyningskæden for de pågældende teknologier i fuld overensstemmelse og komplementaritet med [forordningen om kritiske råstoffer] og mikrochipforordningen.

- (11-b) Denne forordning bør supplere [forordningen om kritiske råstoffer] ved at fokusere på fremstillingen af nettonulteknologier for så vidt angår de slutprodukter, nøglekomponenter og specifikke maskiner, der anvendes til at producere disse. [Forordningen om kritiske råstoffer] fokuserer i stedet på leverandørleddet i forsyningskæden, navnlig kritiske råstoffer og deres indvinding, forarbejdning og genvinding. Disse er uundværlige for en lang række strategiske sektorer, herunder nettonulindustrien, den digitale industri, luft- og rumfartssektoren og forsvarssektoren. Ved at følge samme logik om at fremme en business case, opgradere og tilvejebringe tilstrækkelige færdigheder og støtte investeringer arbejder denne forordning og [forordningen om kritiske råstoffer] sammen om at skabe synergier af reguleringsmæssig støtte i hele forsyningskæden for fremstilling af nettonulteknologi i Unionen. Denne forordning præciserer, at den også omfatter forarbejdede materialer, som er en væsentlig komponent i nettonulteknologier, med undtagelse af kritiske råstoffer, der er omfattet af [forordningen om kritiske råstoffer].
- (11-a) Slutprodukter og specifikke komponenter, der er væsentlige for produktion af nettonulteknologier, er opført i bilag X på en ikkeudtømmende måde og omfatter slutprodukter og deres komponenter, som fremstilles og handles af en virksomhed, herunder forarbejdede materialer, men ikke råstoffer, der er omfattet af [forordningen om kritiske råstoffer]. Hvis der er tale om integrerede produktionsanlæg, der omfatter produktion af materialer, som både er omfattet af anvendelsesområdet for [forordningen om kritiske råstoffer] og nærværende forordning, bør det være anlæggenes slutprodukt, der afgør det anvendelsesområde, i henhold til hvilket det pågældende anlæg reguleres. Specifikke komponenter og specifikke maskiner, der ikke er omfattet af bilag X, kan stadig være omfattet af denne forordnings anvendelsesområde, i tilfælde hvor den projektansvarlige på grundlag af dokumentation forelagt for en national kompetent myndighed, f.eks. via markedsundersøgelser eller afsætningsaftaler, kan påvise, at de specifikke komponenter eller specifikke maskiner primært anvendes til produktion af nettonulteknologier, med undtagelse af kritiske råstoffer, der er omfattet af anvendelsesområdet for forordningen om kritiske råstoffer.

(11a) For at løse problemerne med forsyningssikkerhed og samtidig bidrage til at styrke modstandsdygtigheden i Unionens energisystem og dekarboniserings- og moderniseringsindsatsen er det nødvendigt at udvide Unionens kapacitet til at fremstille nettonulteknologi. Unionen skal sikre, at de lovgivningsmæssige rammer for producenter af solcelleteknologier giver dem mulighed for at øge deres konkurrencemæssige forspring og forbedre den fremtidige forsyningssikkerhed ved at sigte mod senest i 2030 at opnå en operationel kapacitet til at fremstille solceller modsvarende mindst 30 gigawatt (GW) i hele værdikæden for solenergi i overensstemmelse med de mål, der er opstillet af den europæiske alliance for solcelleindustrien, og som støttes under Unionens solenergi strategi⁷. Unionen skal sikre, at de lovgivningsmæssige rammer for producenter af teknologier til vindkraft og varmepumper giver dem mulighed for at konsolidere deres konkurrencefordele og fastholde eller udvide deres nuværende markedsandele i hele dette årti i overensstemmelse med Unionens fremskrivninger af udbredelsen af de teknologier, der opfylder Unionens energi- og klimamål for 2030⁸. Dette modsvarer en EU-kapacitet til at fremstille vindkraft på mindst 36 GW og en kapacitet til at producere varmepumper på mindst 31 GW i 2030. Unionens producenter af batterier og elektrolysatorer skal have en lovgivningsmæssig ramme, der giver dem mulighed for at konsolidere deres teknologiske førerposition og aktivt påvirke udviklingen på disse markeder. For batteriteknologiers vedkommende vil dette bidrage til at nå målene for den europæiske batterialliance og sigte mod, at næsten 90 % af EU's årlige batteriefterspørgsel dækkes af Unionens batteriproducenter, hvilket indebærer en fremstillingskapacitet i Unionen på mindst 550 GWh i 2030. Unionens producenter af elektrolysatorer forventes ifølge REPowerEU-planen at producere 10 mio. ton vedvarende brint, mens der forventes at skulle importeres op til 10 mio. ton vedvarende brint i 2030.

⁷ Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget: EU's strategi for solenergi (SWD(2022) 148 final af 18.5.2022).

⁸ I henhold til målene i REPowerEU-planen (COM(2022) 230 final) og det ledsagende arbejdsdokument fra Kommissionens tjenestegrene: Implementing the Repower EU Action Plan: Investment Needs, Hydrogen Accelerator and achieving the Bio-Methane Targets Accompanying the Document: Communication from the Commission to the European Parliament, the European Council, the Council, the European Economic and Social Committee and the Committee of the Regions REPowerEU Plan (SWD(2022) 230 final af 18.5.2022).

For at sikre, at EU's teknologiske førerposition omsættes til en førerposition på markedet – som støttes i fælleserklæringen om elektrolysatorer, der blev afgivet af Kommissionen og den europæiske alliance for ren brint – bør Unionens producenter af elektrolyseanlæg gives mulighed for at udvide deres kapacitet yderligere, således at den samlede kapacitet i de elektrolyseanlæg, der allerede er i drift, når op på mindst 100 GW brint i 2030.

Unionens producenter af fly- og skibsbrændstoffer skal videreudvikle, producere og opskalere bæredygtige alternative brændstoffer for at bidrage væsentligt til reduktionen af transportsektorens drivhusgasemissioner med 90 % i 2050 samt opfylde forpligtelserne i [ReFuelEU Aviation/FuelEU Maritime]. Dette støttes også kraftigt af den industrielle alliance vedrørende værdikæden for vedvarende og kulstoffattige brændstoffer. Unionen skal sikre, at de lovgivningsmæssige rammer og støtterammen for producenter af teknologier til bæredygtige alternative brændstoffer til luftfart og søtransport giver dem mulighed for at øge deres produktionskapacitet i hele værdikæden for brændstoffer, fra indsamling og levering af råstoffer til blanding, herunder konverterings- og raffineringsskapacitet.

- (11b) Alt taget i betragtning med hensyn til disse mål, og under hensyntagen til visse elementer i forsyningskæden (som f.eks. vekselrettere eller solceller, halvlederskiver og halvlederstænger til solcelleenergi eller katoder og anoder til batterier), er Unionens fremstillingskapacitet lav. For at mindske importafhængighed og sårbarheder og sikre, at Unionens klima- og energimål opfyldes, foreslås der et overordnet benchmark for fremstilling af strategiske nettonulteknologiprodukter i Den Europæiske Union, samtidig med at der tilstræbes et lignende benchmark for nettonulteknologier. Unionens årlige kapacitet til at fremstille nettonulteknologier bør sigte mod inden 2030 at nå op på et samlet årligt benchmark på mindst 40 % af det årlige implementeringsbehov for de strategiske nettonulteknologier betragtet som helhed.

- (11d) Samtidig vil nettonulteknologi produkter styrke Unionens modstandsdygtighed og forsyningssikkerhed inden for ren energi. En pålidelig forsyning af ren energi er en forudsætning for økonomisk udvikling og for den offentlige orden og sikkerhed. Nettonulteknologi produkter vil også medføre fordele for andre strategisk vigtige økonomiske sektorer, såsom landbrug og fødevarerproduktion, ved at sikre adgangen til ren energi og maskiner til konkurrencedygtige priser og dermed bidrage til EU's fødevarer sikkerhed på bæredygtig vis og til et voksende afsætningsmarked for biobaserede alternativer gennem en cirkulær økonomi. På samme måde vil opnåelsen af Unionens klimaambitioner udmønte sig i både økonomisk vækst og social velfærd.
- (11e) For at bevare konkurrenceevnen og mindske den nuværende strategiske afhængighed af import af vigtige nettonulteknologi produkter og de tilhørende forsyningskæder og samtidig undgå, at nye afhængigheder opstår, er Unionen nødt til fortsat at styrke nettonulteknologiers industrigrundlag og blive mere konkurrencedygtig og innovationsvenlig. Unionen er nødt til at sørge for, at fremstillingskapaciteten kan udvides hurtigere, enklere og på en mere forudsigelig måde, samtidig med at den administrative byrde reduceres, og grænseoverskridende hindringer fjernes.
- (11f) For at projekter til fremstilling af nettonulteknologi hurtigst muligt kan udbredes eller udbygges for at sikre Unionens forsyningssikkerhed for nettonulteknologier, er det magtpåliggende at skabe effektivitet inden for planlægnings- og investeringssikkerhed ved at begrænse den administrative byrde for de projektansvarlige til et minimum. Af denne grund bør medlemsstaternes godkendelsesprocedurer for projekter til fremstilling af nettonulteknologi strømlines, samtidig med at det sikres, at sådanne projekter er sikre, forsvarlige og miljømæssigt bæredygtige og opfylder miljømæssige, sociale og sikkerhedsmæssige krav. Unionens miljølovgivning fastsætter fælles betingelser for sagsbehandlingen og indholdet i de nationale godkendelsesprocedurer og sikrer dermed et højt miljøbeskyttelsesniveau.

Tildeling af status som strategisk nettonulprojekt bør ikke berøre eventuelle gældende godkendelsesbetingelser for de pågældende projekter, herunder dem, der er fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/92/EU⁹, Rådets direktiv 92/43/EØF¹⁰, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/60/EF¹¹, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/18/EU¹², Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/35/EF¹³ og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/75/EU¹⁴.

- (11g) Samtidig underminerer de nationale godkendelsesprocedurers uforudsigelighed, kompleksitet og undertiden langsommelige behandlingstid den investeringssikkerhed, der er nødvendig for effektivt at kunne udvikle projekter til fremstilling af nettonulteknologier. For at sikre og fremskynde den effektive gennemførelse af sådanne projekter bør medlemsstaterne derfor anvende strømlinede og effektive godkendelsesprocedurer. Desuden bør strategiske nettonulprojekter betragtes som presserende på nationalt plan og tildeles en prioriteret status, for så vidt og i det omfang national ret indeholder bestemmelser om en sådan hastebehandling i alle sagsanlæg og tvistbilæggelsesprocedurer, der vedrører disse projekter, uden at dette forhindrer de kompetente myndigheder i at strømline deres godkendelse af andre projekter til fremstilling af nettonulteknologier, som ikke er strategiske nettonulprojekter, eller projekter mere generelt.

⁹ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/92/EU af 13. december 2011 om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet (EUT L 26 af 28.1.2012, s. 1).

¹⁰ Rådets direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter (EFT L 206 af 22.7.1992, s. 7).

¹¹ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/60/EF af 23. oktober 2000 om fastlæggelse af en ramme for Fællesskabets vandpolitiske foranstaltninger (EFT L 327 af 22.12.2000, s. 1).

¹² Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/18/EU af 4. juli 2012 om kontrol med risikoen for større uheld med farlige stoffer og om ændring og efterfølgende ophævelse af Rådets direktiv 96/82/EF.

¹³ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/35/EF af 21. april 2004 om miljøansvar for så vidt angår forebyggelse og afhjælpning af miljøskader (EUT L 143 af 30.4.2004, s. 56).

¹⁴ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/75/EU af 24. november 2010 om industrielle emissioner (integreret forebyggelse og bekæmpelse af forurening) (EUT L 334 af 17.12.2010, s. 17).

- (11h) I betragtning af deres rolle med hensyn til at sikre Unionens forsyningssikkerhed for nettonulsteknologi og deres bidrag til Unionens åbne strategiske autonomi og den grønne og digitale omstilling bør de ansvarlige godkendelsesmyndigheder anse strategiske nettonulprojekter for at være af samfundsinteresse. En ansvarlig godkendelsesmyndighed kan på grundlag af sin vurdering af det enkelte projekt konkludere, at et givet projekts samfundsinteresse vejer tungere end samfundsinteressen ved natur- og miljøbeskyttelse, og at projektet derfor kan godkendes, forudsat at alle relevante betingelser i direktiv 2000/60/EF, direktiv 92/43/EØF og direktiv 2009/147/EF¹⁵ eller i [forordningen om naturgenopretning] er opfyldt.
- (11i) For at mindske kompleksiteten og højne effektiviteten og gennemsigtigheden bør de ansvarlige for projekter til fremstilling af nettonulsteknologi kun skulle interagere med et udpeget kontaktpunkt, som er ansvarligt for at lette og koordinere hele godkendelsesproceduren og gøre det lettere at træffe en samlet afgørelse inden for den gældende tidsfrist. Med henblik herpå bør medlemsstaterne udpege et eller flere centrale kontaktpunkter. Hvis en medlemsstat beslutter at udpege mere end ét kontaktpunkt, bør den give de projektansvarlige klare oplysninger om, hvilket kontaktpunkt der er ansvarlig for deres projekt. Det bør være op til medlemsstaten at beslutte, om det udpegede kontaktpunkt også bør være en myndighed, der træffer afgørelser om godkendelser eller ej. Det udpegede kontaktpunkt bør som minimum underrette de projektansvarlige om den samlede afgørelse. Afhængigt af en given medlemsstats forvaltningsstruktur kan der være mulighed for at uddelegere det udpegede kontaktpunkts opgaver til en anden myndighed, på enten lokalt, regionalt eller nationalt plan, som er underlagt samme betingelser.

¹⁵ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/147/EF af 30. november 2009 om beskyttelse af vilde fugle (EUT L 20 af 26.1.2010, s. 7).

- (11j) For at sikre klarhed om godkendelsesstatus for strategiske nettonulprojekter bør medlemsstaterne sikre, at enhver tvist vedrørende godkendelsesprocedurer løses rettidigt. Med henblik herpå bør medlemsstaterne sikre, at ansøgere og projektansvarlige har adgang til en enkel tvistbilæggelsesprocedure, og at strategiske nettonulprojekter hastebehandles i alle sagsanlæg og tvistbilæggelsesprocedurer, der vedrører disse projekter, samtidig med at retten til forsvar garanteres, hvis og i det omfang national ret indeholder bestemmelser om en sådan hastebehandling.
- (11k) For at give virksomheder og projektansvarlige, også i forbindelse med grænseoverskridende projekter, mulighed for direkte at nyde godt af fordelene ved det indre marked uden at blive pålagt en unødvendig yderligere administrativ byrde fastsætter Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1724¹⁶, hvorved den fælles digitale portal blev oprettet, generelle regler for online levering af oplysninger, procedurer og bistandstjenester, der er relevante for det indre markeds funktion. De oplysninger, der skal indsendes til de nationale kompetente myndigheder via det udpegede kontaktpunkt som led i de godkendelsesprocedurer, der er omfattet af denne forordning, skal være omfattet af bilag I til forordning (EU) 2018/1724, efter at den er blevet ændret ved nærværende forordning, og de tilhørende procedurer er medtaget i nævnte forordnings bilag II for at sikre, at de projektansvarlige fuldt ud kan benytte sig af onlineprocedurer og det tekniske engangssystemes tjenester. Udpegede kontaktpunkter, der fungerer som centrale kontaktpunkter i henhold til denne forordning, er opført på listen over bistands- og problemløsningstjenester i bilag III til forordning (EU) 2018/1724.

¹⁶ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1724 af 2. oktober 2018 om oprettelse af en fælles digital portal, der giver adgang til oplysninger, procedurer og bistands- og problemløsningstjenester, og om ændring af forordning (EU) nr. 1024/2012 (EUT L 295 af 21.11.2018, s. 1).

- (111) Projekter til fremstilling af nettonulsteknologi gennemgår langsommelige og komplekse godkendelsesprocedurer på 2-7 år, afhængigt af medlemsstat, teknologi og værdikædesegment. I betragtning af omfanget af de nødvendige investeringer – navnlig for gigafabrikprojekter, som er nødvendige for at opnå de ønskede stordriftsfordele – skaber manglende godkendelser en yderligere og ofte skadelig hindring for at udvide Unionens kapacitet til at fremstille nettonulsteknologi. For at give de projektansvarlige og andre investorer den sikkerhed og klarhed, der er nødvendig for at øge antallet af projekter til fremstilling af nettonulsteknologi, bør medlemsstaterne sikre, at procedurerne for godkendelse af sådanne projekter ikke overskrider de fastsatte tidsfrister. For strategiske nettonulprojekter bør godkendelsesproceduren ikke vare længere end 12 måneder for anlæg med en årlig produktion på 1 GW eller derover og 9 måneder for anlæg med en årlig produktion på under 1 GW. For alle andre projekter til fremstilling af nettonulsteknologi bør godkendelsesproceduren ikke vare længere end 18 måneder for anlæg med en årlig produktion på over 1 GW og 12 måneder for anlæg med en årlig produktion på under 1 GW. For nettonulteknologier, for hvilke GW-tallet ikke er relevant, såsom forsyningsnetteknologier og teknologier til CO₂-opsamling og -lagring eller CO₂-opsamling og -anvendelse, bør de øvre grænser for ovennævnte frister finde anvendelse. Det første trin i miljøkonsekvensvurderingen inden for rammerne af direktivet om vurdering af indvirkning på miljøet (2011/92/EU), som består af udfærdigelse af en miljøkonsekvensvurderingsrapport, udføres imidlertid ofte primært af den projektansvarlige. Dette trin bør derfor ikke integreres i de tidsfrister, som medlemsstaterne er bundet af som omhandlet i godkendelsesproceduren. Desuden bør medlemsstaterne i særlige tilfælde, der vedrører det foreslåede projekts art, kompleksitet, gennemførelsessted eller omfang, kunne forlænge tidsfristerne. Sådanne særlige tilfælde kan omfatte uforudsete omstændigheder, der udløser behov for at supplere eller færdiggøre miljøvurderinger i forbindelse med projektet, eller forsinkelser som følge af ekspropriationsprocesser, når sådanne er nødvendige.

- (11m) I betragtning af den betydning, som strategiske nettonulprojekter har for Unionens energiforsyning, bør visse administrative restriktioner desuden delvis ophæves eller forenkles for at fremskynde deres gennemførelse.
- (11n) De miljøvurderinger og - godkendelser, der kræves i henhold til EU-retten – bl.a. vedrørende virkningerne for vand, jord, luft, økosystemer, levesteder, biodiversitet og fugle – udgør en integreret del af godkendelsesproceduren for projekter til fremstilling af nettonul teknologi og er en vigtig sikkerhedsforanstaltning for at sikre, at negative miljøvirkninger forebygges eller minimeres. For at sikre, at godkendelsesproceduren for projekter til fremstilling af nettonul teknologi er forudsigelige og rettidige, bør det imidlertid tilstræbes at udnytte ethvert potentiale for at strømline de påkrævede vurderinger og godkendelser uden at sænke miljøbeskyttelsesniveauet. I den forbindelse bør det sikres, at de nødvendige vurderinger samles i én pakke for at undgå unødvendig overlapning, og det bør sikres, at de projektansvarlige og de ansvarlige myndigheder udtrykkeligt kommer overens om, hvad der indgår i vurderingerne i pakken, inden de foretages, for at undgå unødvendig opfølgning.
- (11o) Konflikter om arealanvendelse kan skabe hindringer for udbredelsen af projekter til fremstilling af nettonul teknologi. Veludformede lokal-/regionalplaner – herunder fysisk planlægning og arealudlæg – hvori der tages hensyn til potentialet for at gennemføre projekter til fremstilling af nettonul teknologi, udarbejdes gennem offentlig deltagelse, hvori potentielle miljøvirkninger vurderes, har potentiale til at bidrage til en afvejning af samfundsinteresser og fællesressourcer, mindsker risikoen for konflikter og fremskynder en bæredygtig udbredelse af projekter til fremstilling af nettonul teknologi i Unionen. De ansvarlige nationale, regionale og lokale myndigheder bør derfor opfordres til, hvor det er relevant, at medtage bestemmelser for projekter til fremstilling af nettonul teknologi, herunder strategiske nettonulprojekter, når de udarbejder planer.

- (11oa) Medlemsstaterne kan også anvende andre politikinstrumenter til støtte for fremstillingen af nettonulteknologier og strategiske nettonulteknologier i specifikke geografiske områder. Disse politikinstrumenter kan omfatte, men er ikke begrænset til, gruppering af producenter af nettonulteknologi, fremskyndelse af godkendelsesprocessen, etablering af testanlæg for nettonulteknologier, mulighed for reguleringsmæssige sandkasser, bistand til grænseoverskridende samarbejde, lettere tilslutning til elnettet, fysisk og digital infrastruktur samt ren energi. Disse instrumenter bør udpeges af nationale eller lokale myndigheder og kan enten rettes mod nye områder eller mod eksisterende industriområder.
- (11p) Det er også nødvendigt at fastsætte foranstaltninger til at nå Unionens mål på 50 mio. ton operationel CO₂-injektionskapacitet årligt senest i 2030 og derved støtte dekarbonisering af de europæiske industrier og bekæmpe klimaændringer.
- (13) Der mangler koordinering inden for udvikling af løsninger til CO₂-opsamling og - lagring til industrien. På den ene side er der alvorlig risiko for, at industrivirksomhederne ikke kan få adgang til godkendte geologiske lagringslokaliteter, til trods for at EU's emissionshandelssystem gennem stigende priser på CO₂ skaber incitament for industrien til at investere i opsamling af udledt CO₂ ved at gøre sådanne investeringer økonomisk rentable. På den anden side skal investorer i potentielle nye CO₂-lagringslokaliteter afholde startomkostninger til at udse, udvikle og vurdere dem, inden investorerne kan ansøge om en forskriftsmæssig lagringstilladelse. Gennemsigtighed omkring potentiel CO₂-lagringskapacitet med hensyn til de udsete steders geologiske egnethed og alle de foreliggende geologiske data, herunder rådata og modeldata, navnlig fra prospektering af kulbrinteproduktionsanlæg, kan hjælpe markedsaktørerne med at planlægge deres investeringer. Medlemsstaterne bør under hensyntagen til fortrolighed, national sikkerhed og forretningsmæssige interesser samt passende kompensation for data, der genereres og opbevares af den private sektor, gøre sådanne eksisterende data offentligt tilgængelige og regelmæssigt aflægge rapport i et fremadrettet perspektiv om alle fremskridt med hensyn til at udvikle CO₂-lagringslokaliteter sammen med et skøn over de dermed forbundne behov for injektions- og lagringskapacitet med sigte på i fællesskab at nå EU's mål for CO₂-injektionskapacitet. Disse gennemsigtighedsforpligtelser berører ikke medlemsstaternes ret til at undlade at tillade eller til at begrænse udbredelsen af CO₂-lagringskapacitet på deres område.

- (13a) For at undgå strandede aktiver og sikre, at den forventede injektionskapacitet vil føre til CO₂-reduktioner, anerkendes det, at der senest i 2030 skal etableres fuldstændige og individuelle værdikæder for CO₂-opsamling og - lagring, herunder opsamling, transport og lagring, med passende bestemmelser, der sikrer konkurrence og åben adgang.
- (14) Investering i CO₂-opsamling bliver stadig mere økonomisk rentabelt, men et alvorligt flaskehalsproblem for investeringerne er manglen på CO₂-lagringslokaliteter i Europa, som understøtter incitamenterne i direktiv 2003/87/EF. For at opskalere teknologien og udvide EU's allerede førende fremstillingskapacitet er vi nødt til at opbygge en fremtidsorienteret beholdning af permanente geologiske CO₂-lagringslokaliteter, som er godkendte i henhold til direktiv 2009/31/EU¹⁷ samt CO₂-transportinfrastruktur. Ved at opstille et EU-mål på 50 mio. ton operationel CO₂-injektionskapacitet årligt senest i 2030 i overensstemmelse med det forventede kapacitetsbehov i 2030 og under hensyntagen til de virksomheder, der primært opererer i medlemsstater med meget begrænset lagringskapacitet som følge af retlige, geologiske, geografiske, tekniske eller markedsmæssige begrænsninger, kan de relevante sektorer koordinere deres investeringer i en europæisk værdikæde for transport og lagring af CO₂, som nettonulindustrier kan anvende til at dekarbonisere deres aktiviteter. Denne indledende udbredelse vil også understøtte den videre CO₂-lagring i en tidshorizont frem til 2050. Ifølge Kommissionens skøn kan Unionen i 2050 blive nødt til at opfange op til 550 mio. ton CO₂ årligt for at nå nettonulmålet¹⁸, herunder kulstoffjernelse. Dette helt nye mål for lagringskapacitet i industriel målestok vil reducere de risici, der er forbundet med at investere i opsamling af udledt CO₂, som er et vigtigt redskab til at opnå klimaneutralitet. Når denne forordning er blevet indarbejdet i EØS-aftalen, vil EU-målet på 50 mio. ton operationel CO₂-injektionskapacitet årligt senest i 2030 blive justeret i overensstemmelse hermed.

¹⁷ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/31/EF af 23. april 2009 om geologisk lagring af kuldioxid og om ændring af Rådets direktiv 85/337/EØF, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/60/EF, 2001/80/EF, 2004/35/EF, 2006/12/EF, 2008/1/EF og forordning (EF) nr. 1013/2006 (EØS-relevant tekst) (EUT L 140 af 5.6.2009, s. 114).

¹⁸ In-depth analysis in support on the COM(2018) 773: A Clean Planet for all. A European strategic long-term vision for a prosperous, modern, competitive and climate neutral economy.

- (15) Ved at udse CO₂-lagringslokaliteter og deres transportinfrastruktur, der bidrager til at nå Unionens mål for 2030, som værende strategiske nettonulprojekter, kan disse CO₂-lagringslokaliteter udvikles og udbygges hurtigere, ligesom industriens stigende efterspørgsel efter lagringslokaliteter kan dirigeres hen imod de lagringslokaliteter, der er mest omkostningseffektive. Et stigende antal næsten udtømte gas- og oliefelter, som er ved at være udtjente, vil efterhånden kunne omdannes til sikre CO₂-lagringslokaliteter. Olie- og gasindustrien har desuden bekræftet, at den er indstillet på at påbegynde en energiomstilling, og at den er i besiddelse af de aktiver, færdigheder og kundskaber, der skal til for at prospektere og udvikle flere nye lagringslokaliteter. For at Unionens mål på 50 mio. ton operationel CO₂-injektionskapacitet årligt senest i 2030 skal kunne nås, bør der fremmes en værdikædetilgang ved hjælp af foranstaltninger, der træffes på både EU-plan og nationalt plan for at gøre det lettere for koncessionshavere til olie- og gasudvinding i EU at foretage de nødvendige investeringer og for at udvikle disse for hele kuldioxidværdikæden. For at sikre en rettidig, EU-dækkende og omkostningseffektiv udvikling af CO₂-lagringslokaliteter i overensstemmelse med EU's mål for injektionskapacitet bør koncessionshavere til olie- og gasudvinding i EU yde bidrag til at nå dette mål, som står i rimeligt forhold til deres kapacitet til at udvinde olie eller gas, samtidig med at de tilbyder fleksibilitet til at samarbejde og tage hensyn til andre bidrag fra tredjeparter.
- (21a) I betragtning af at der i nogle medlemsstater allerede er ved at blive udviklet lagringskapacitet, der dækker regulerede enheders forpligtelser, kan disse medlemsstater anmode Kommissionen om at fritage enheder, der er forpligtet til at bidrage til EU-målet på 50 mio. ton operationel CO₂-injektionskapacitet årligt senest i 2030. Fritagelsen vil frigøre enheder fra deres individuelle bidrag til målet, hvis den årlige operationelle CO₂-injektionskapacitet på den pågældende medlemsstats område overstiger summen af de individuelle bidrag som følge af de relevante produktionsaktiviteter. Der kan stilles yderligere kapacitet til rådighed for andre forpligtede enheder i form af aftaler, i det omfang der ikke er blevet taget højde for dem som begrundelse for fritagelsen.

- (22) Medlemsstaterne bør forelægge ajourførte udkast til deres nationale energi- og klimaplaner for perioden 2021-2030 i juni 2023¹⁹. Som det understreges i Kommissionens vejledning til medlemsstaterne om ajourføring af de nationale energi- og klimaplaner for 2021-2030²⁰ bør der i de ajourførte nationale planer gøres rede for medlemsstaternes målsætninger og politikker til fremme af opskalering af projekter til fremstilling af kommercielt tilgængelige energieffektive lavemissionsteknologier og tilsvarende udstyr og komponenter på deres område. Disse planer bør ligeledes indeholde en beskrivelse af medlemsstatens mål og politikker for at afstedkomme en sådan opskalering gennem diversificeringsfremmende tiltag i tredjelande og for at sætte deres industrier i stand til at opsamle udledt CO₂ og transportere og lagre den permanent i geologiske lagringslokaliteter.
- (24) I henhold til den første søjle i industriplanen for den grønne pagt til den CO₂-neutrale tidsalder bør Unionen udvikle og opretholde et industrigrundlag for levering af nettonulsteknologiløsninger for at sikre sin energiforsyning og samtidig indfri sine ambitioner om klimaneutralitet. For at understøtte dette mål og undgå afhængighed med hensyn til levering af nettonulsteknologier, som vil hæmme Unionens bestræbelser på at reducere emissionerne af drivhusgasser eller bringe energiforsyningssikkerheden i fare, bør denne forordning indeholde bestemmelser, der befordre efterspørgslen efter bæredygtige og modstandsdygtige nettonulsteknologier.
- (25) Direktiv 2014/23/EU, 2014/24/EU og 2014/25/EU giver ordregivende myndigheder og ordregivende enheder, der tildeler kontrakter gennem offentlige udbudsprocedurer, mulighed for ud over pris eller omkostninger at basere sig på yderligere tildelingskriterier for at identificere det økonomisk mest fordelagtige tilbud. Sådanne kriterier vedrører et tilbuds kvalitet, herunder sociale, miljømæssige og innovative karakteristika. Når der tildeles kontrakter om nettonulsteknologi gennem offentlige udbud, bør udbudsbetingelserne tage hensyn til tilbuddenes bidrag til bæredygtighed og modstandsdygtighed ud fra en række kriterier vedrørende tilbuddenes miljømæssige bæredygtighed, innovation, modstandsdygtighed og, hvor det er relevant, systemintegration. Kriterierne skal være afbalancerede, og SMV-deltagelse skal sikres.

¹⁹ Medlemsstaterne skal ajourføre deres nationale planer for 2021-2030 senest i juni 2023 (udkast til planer) og juni 2024 (endelige planer). Jf. artikel 14 samt kravene i kapitel 2 og bilag I til forordning (EU) 2018/1999.

²⁰ Vejledning til medlemsstaterne om ajourføring af de nationale energi- og klimaplaner for 2021-2030 (EUT C 495 af 29.12.2022, s. 24).

- (26) Der kan allerede nu anvendes kriterier for social bæredygtighed i henhold til eksisterende lovgivning, og dette kan gælde arbejdsvilkår og kollektive overenskomstforhandlinger, jf. den europæiske søjle for sociale rettigheder, i overensstemmelse med artikel 30, stk. 3, i direktiv 2014/23/EU, artikel 18, stk. 2, i direktiv 2014/24/EU og artikel 36, stk. 2, i direktiv 2014/25/EU. Medlemsstaterne bør bidrage til social bæredygtighed ved at træffe passende forholdsregler for at sikre, at økonomiske aktører, som er involveret i gennemførelsen af offentlige kontrakter, overholder gældende forpligtelser inden for miljø-, social- og arbejdsmarkedslovgivning i henhold til EU-retten, national lovgivning eller kollektive overenskomster eller i henhold til de internationale miljø-, social- og arbejdsmarkedsretlige lovbestemmelser, der er nævnt i bilag X til direktiv 2014/23/EU, bilag X til direktiv 2014/24/EU og bilag XIV til direktiv 2014/25/EU²¹.

²¹ Sociale hensyn ved indkøb – En vejledning i mulighederne for at tage sociale hensyn ved offentlige udbud (anden udgave) (C(2021) 3573 final).

(27) I overensstemmelse med direktiv 2014/23/EU, 2014/24/EU, 2014/25/EU og gældende sektorspecifik lovgivning og med forslaget til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om fastlæggelse af en ramme for krav til miljøvenligt design for bæredygtige produkter²² og Europa-Parlamentets og Rådets forordning om batterier og udtjente batterier²³, og medmindre andet er angivet deri, kan ordregivende myndigheder og ordregivende enheder tage hensyn til diverse faktorer med indvirkning på klimaet og miljøet, når de bedømmer bæredygtigheden ved nettonulløsninger, som er blevet indhandlet på basis af nærværende forordning. Disse faktorer kunne eksempelvis omfatte løsningens holdbarhed og pålidelighed, hvor let den er at reparere og vedligeholde, samt adgang til sådanne tjenester, hvor let den er at opgradere og modernisere, hvor let den er at genanvende og i hvilket omfang, dens forbrug af kemiske stoffer, dens forbrug af energi, vand og andre ressourcer i et eller flere af produktets livscyklusstadier, produktets og emballagens vægt og dimensioner, anvendelse af fornyelige materialer eller brugte komponenter, mængde, karakteristika og tilgængelighed af hjælpematerialer, der er nødvendige for korrekt anvendelse og vedligeholdelse, produktets miljøaftryk og dets miljøpåvirkning over hele deres livscyklus, produktets CO₂-aftryk, frigivelse af mikroplast, emissioner til luft, vand eller jord i et eller flere af produktets livscyklusstadier, mængden af produceret affald samt anvendelsesbetingelser. Den obligatoriske anvendelse af kriterier ved indkøb af nettonulteknologier udelukker ikke anvendelse af andre relevante tildelingskriterier, der er fastsat i gældende sektorlovgivninger. De forskellige vægtninger af tildelingskriterier ved indkøb af nettonulteknologier giver ordregivende myndigheder og enheder mulighed for at tillægge andre kriterier væsentlig betydning og samtidig sikre, at der tages tilstrækkeligt hensyn til bæredygtighed og modstandsdygtighed.

²² Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om fastlæggelse af en ramme for krav til miljøvenligt design for bæredygtige produkter og om ophævelse af direktiv 2009/125/EF (COM(2022) 142 final af 30.3.2022).

²³ Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om batterier og udtjente batterier, om ændring af direktiv 2008/98/EF og forordning (EU) 2019/1020 og om ophævelse af direktiv 2006/66/EF.

- (28) Med henblik på i en offentlig udbudsprocedure eller en auktion for at støtte produktion eller forbrug af energi fra vedvarende energikilder at tage hensyn til behovet for at diversificere forsyningskilderne til nettonulsteknologi væk fra enkelte forsyningskilder, og uden at det berører Unionens internationale forpligtelser, bør forsyningen mindst anses for at være utilstrækkeligt diversificeret, hvis en enkelt forsyningskilde dækker mere end 50 % af efterspørgslen efter en specifik nettonulsteknologi og de specifikke komponenter, der primært anvendes til produktion af disse produkter i Unionen.
- (28a) Ved indkøb af nettonulsteknologier kan ordregivende myndigheder og ordregivende enheder medtage disse teknologier som led i en større udbudsprocedure. I dette tilfælde bør de overveje at opdele udbudsproceduren i særskilte delkontrakter med angivelse af minimumskravene og gennemførelsesretsakterne hertil som krav til denne specifikke delkontrakt.
- (28b) For at fremme ansvarlig forretningskik for tilbudsgivere, cybersikkerhed og datasikkerhed i forbindelse med de anvendte teknologier, projekterne og de tilhørende infrastrukturer og for at fremme gennemførelse af projekter fuldstændigt og rettidigt bør offentlige myndigheder, der tilrettelægger auktioner med henblik på udbredelse af energi fra vedvarende energikilder, medtage prækvalifikationskriterier vedrørende ansvarlig forretningskik, cybersikkerhed og datasikkerhed og evne til at gennemføre et projekt fuldstændigt og rettidigt.
- (28c) For at understøtte målet om at udvikle og opretholde et industrigrundlag for levering af strategiske nettonulsteknologier til vedvarende energi med henblik på at sikre Unionens energiforsyning og undgå afhængighed med hensyn til forsyning af disse teknologier, som vil forsinke Unionens indsats for at reducere drivhusgasemissionerne eller bringe energiforsyningssikkerheden i fare, bør offentlige myndigheder, der tilrettelægger auktioner med henblik på udbredelse af energi fra vedvarende energikilder, øge bæredygtigheden og modstandsdygtigheden i forbindelse med forsyning af disse teknologier i Unionen.

Medlemsstaterne bør vurdere auktioners bidrag til bæredygtighed ved at undersøge buddenes miljømæssige bæredygtighed og deres bidrag til innovation og energisystemintegration. Med henblik herpå bør medlemsstaterne have mulighed for at indføre prækvalifikations- eller tildelingskriterier i forbindelse med tilrettelæggelse af auktioner. Mens prækvalifikationskriterierne skal være opfyldt i alle tilbudsgivernes projekter for at kunne deltage i en auktion, har tildelingskriterierne til formål at evaluere og rangordne de forskellige projekter, der deltager i en auktion.

- (28d) Ved vurderingen af tilbuds miljømæssige bæredygtighed, enten i form af prækvalifikationskriterier eller tildelingskriterier, kan offentlige myndigheder, der tilrettelægger auktioner med henblik på udbredelse af energi fra vedvarende energikilder, tage hensyn til forskellige elementer med indvirkning på klimaet og miljøet. Disse faktorer kan eksempelvis omfatte løsningens holdbarhed og pålidelighed, hvor let den er at reparere og vedligeholde, samt adgang til sådanne tjenester, hvor let den er at opgradere og modernisere, hvor let den er at genanvende og i hvilket omfang, dens forbrug af kemiske stoffer, dens forbrug af energi, vand og andre ressourcer i et eller flere af produktets livscyklusstadier, produktets og emballagens vægt og dimensioner, anvendelse af fornyelige materialer eller brugte komponenter, mængde, karakteristika og tilgængelighed af hjælpematerialer, der er nødvendige for korrekt anvendelse og vedligeholdelse, produktets miljøaftryk og dets miljøpåvirkning over hele deres livscyklus, produktets CO₂-aftryk, frigivelse af mikroplast, emissioner til luft, vand eller jord i et eller flere af produktets livscyklusstadier, mængden af produceret affald samt anvendelsesbetingelser.
- (28e) For at støtte udformning og produktion af mere innovative og avancerede teknologier til vedvarende energi kan tilbuds bidrag til bæredygtighed, enten i form af prækvalifikationskriterier eller tildelingskriterier, tage hensyn til bidraget til innovation ved at fastsætte prækvalifikations- eller tildelingskriterier, der fremmer anvendelse af helt nye løsninger eller forbedring af sammenlignelige avancerede løsninger.

- (28f) For at støtte integration af energi fra vedvarende energikilder i Unionens energisystem og dens fordele med hensyn til omkostningseffektiv dekarbonisering kan der i tilbuds bidrag til bæredygtighed tages hensyn til bidraget til energisystemintegration gennem f.eks. fleksibilitetsløsninger, herunder efterspørgselsreaktion og energilagring, samt produktion af vedvarende brint.
- (28g) For at øge modstandsdygtigheden inden for forsyning af strategiske nettonulteknologier til vedvarende energi og undgå overdreven afhængighed af lande med en høj forsyningskoncentration i Unionen bør offentlige myndigheder ved hjælp af tildelingskriterier evaluere modstandsdygtighedsbidraget fra de forskellige projekter, der deltager i auktioner med henblik på udbredelse af energi fra vedvarende energikilder, idet der tages hensyn til behovet for at diversificere forsyningen af strategiske nettonulteknologier til vedvarende energi, uden at det berører Unionens internationale forpligtelser. Når offentlige myndigheder rangordner bud, bør de tage hensyn til, at forsyningen mindst bør anses for at være utilstrækkeligt diversificeret, hvis mere end 50 % af efterspørgslen efter en specifik nettonulteknologi og de specifikke komponenter, der primært anvendes til produktion af disse produkter i Unionen, har oprindelse i et tredjeland.
- (28h) Vægtningen af kriterierne for et tilbuds bidrag til bæredygtighed og modstandsdygtighed i forbindelse med auktioner med henblik på udbredelse af energi fra vedvarende energikilder berører ikke muligheden for, at de myndigheder, der tilrettelægger disse auktioner, kan fastsætte en højere tærskel for kriterierne vedrørende miljømæssig bæredygtighed, innovation og energisystemintegration, hvis det er foreneligt med en grænse for ikkeprisrelaterede kriterier, der er fastsat i henhold til statsstøtteregele.
- (28i) Med henblik på at nå det samlede årlige fremstillingsbenchmark for det årlige implementeringsbehov i Unionen senest i 2030 fastsætter denne forordning en specifik andel af den auktionerede mængde, for hvilken der anvendes ikkeprisbaserede kriterier. Fastsættelsen af andelen af den auktionerede mængde bør, hvor det er relevant, tilstræbe at opnå en gradvis samlet stigning i den andel af mængden, der skal auktioneres, med henblik på at dække så mange auktioner som muligt og opfylde de overordnede mål i denne forordning, med forbehold af Kommissionens regelmæssige vurderinger af sådanne foranstaltningers indvirkning på udviklingen af Unionens industri og udbredelsen af vedvarende energiteknologier. Den nøjagtige andel af den auktionerede mængde bør fastsættes ved en gennemførelsesretsakt. Revisionen af andelen af auktioner bør gennemføres, indtil der er opnået et samlet årligt fremstillingsbenchmark på mindst 40 %.

- (29) Med henblik på at oprette ordninger til gavn for husstande eller forbrugere, som tilskynder til indkøb af nettonul teknologislutprodukter, og på at diversificere forsyningskilderne til nettonul teknologier, uden at det berører Unionens internationale forpligtelser, bør forsyningen anses for at være utilstrækkeligt diversificeret, hvis en enkelt forsyningskilde dækker mere end 65 % af Unionens efterspørgsel efter en given nettonul teknologi. For at sikre en ensartet anvendelse bør Kommissionen hvert år, begyndende med datoen for denne forordnings anvendelse, offentliggøre en liste over oprindelsen af nettonul teknologislutprodukter, som falder ind under denne kategori, med angivelse af, hvor stor andel af Unionens forsyning der har oprindelse i differentierede forsyningskilder, i det seneste år, for hvilket der foreligger data.
- (30) Ved Rådets afgørelse 2014/115/EU blev navnlig ændringen af Verdenshandelsorganisationens aftale om offentlige udbud ("GPA-aftalen") godkendt²⁴. GPA-aftalen har til formål at opstille en multilateral ramme af afbalancerede rettigheder og forpligtelser i forbindelse med offentlige kontrakter med henblik på at liberalisere og skabe vækst i verdenshandelen. For så vidt angår kontrakter, der er omfattet af Den Europæiske Unions tillæg I til GPA-aftalen samt af andre relevante internationale aftaler, som Unionen er bundet af – bl.a. frihandelsaftaler samt artikel III:8(a) i den almindelige overenskomst om told og udenrigshandel af 1994 – vedrørende statslige organers indkøb af varer med henblik på kommercielt videresalg eller med henblik på anvendelse i produktionen af varer til kommercielt salg, bør ordregivende myndigheder og ordregivende enheder ikke anvende kravene i artikel 19, stk. 5, på forsyningskilders økonomiske aktører, der har undertegnet aftalerne.

²⁴ Rådets afgørelse 2014/115/EU af 2. december 2013 om indgåelse af protokollen om ændring af aftalen om offentlige udbud (EUT L 68 af 7.3.2014, s. 1).

- (31) Anvendelsen af de fastsatte bestemmelser vedrørende modstandsdygtighed i forbindelse med offentlige udbud bør ikke berøre anvendelsen af artikel 25 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/24/EU²⁵ og artikel 43 og 85 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/25/EU²⁶, jf. Kommissionens vejledning fra 2019²⁷. Ligeledes bør bestemmelserne om offentlige indkøb – herunder artikel 67, stk. 4, i direktiv 2014/24/EU, artikel 82, stk. 4, i direktiv 2014/25/EU og artikel 41, stk. 2, i direktiv 2014/23/EU – fortsat finde anvendelse på de af denne forordning omfattede bygge- og anlægsarbejder, varer og tjenesteydelser, tillige med eventuelle gennemførelsesforanstaltninger som følge af forslaget til forordning om rammerne for fastlæggelse af krav til miljøvenligt design af energirelaterede produkter.
- (33) For at begrænse den administrative byrde som følge af behovet for at tage hensyn til krav vedrørende et tilbuds bidrag til bæredygtighed og modstandsdygtighed, navnlig for mindre offentlige indkøbere og for kontrakter af lavere værdi, som ikke har nogen væsentlig indvirkning på markedet, bør anvendelsen af de relevante bestemmelser i denne forordning udskydes i to år for offentlige indkøbere, der ikke er indkøbscentraler, og for kontrakter til en værdi af under 25 mio. EUR.
- (34) Med henblik på anvendelsen af de fastsatte bestemmelser vedrørende offentlige udbud bør ordregivende myndigheder eller ordregivende enheder, når et produkt er omfattet af en delegeret retsakt, som er vedtaget i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1369²⁸, kun indkøbe produkter, der opfylder forpligtelsen i artikel 7, stk. 2, i nævnte forordning.

²⁵ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/24/EU af 26. februar 2014 om offentlige udbud og om ophævelse af direktiv 2004/18/EF (EUT L 94 af 28.3.2014, s. 65).

²⁶ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/25/EU af 26. februar 2014 om fremgangsmåderne ved indgåelse af kontrakter inden for vand- og energiforsyning, transport samt posttjenester og om ophævelse af direktiv 2004/17/EF (EUT L 94 af 28.3.2014, s. 243).

²⁷ Meddelelse fra Kommissionen: Vejledning om deltagelse af tredjelands tilbudsgivere og varer på EU's marked for offentlige udbud (C(2019) 5494 final af 24.7.2019).

²⁸ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1369 af 4. juli 2017 om opstilling af rammer for energimærkning og om ophævelse af direktiv 2010/30/EU (EUT L 198 af 28.7.2017, s. 1).

- (35) Husholdninger og slutforbrugere tegner sig for en betydelig del af Unionens efterspørgsel efter nettonulteknologislutprodukter, og offentlige støtteordninger, der skal tilskynde husstandene til at indkøbe sådanne produkter – navnlig sårbare husstande og forbrugere i lavindkomstgruppen og i den lavere mellemindkomstgruppe – udgør vigtige værktøjer til at fremskynde den grønne omstilling. Inden for rammerne af det initiativ, der blev bebudet i EU's solenergi strategi²⁹, bør medlemsstaterne f.eks. oprette nationale programmer til støtte for en massiv udbredelse af tagmonterede solceller. I REPowerEU-planen opfordrer Kommissionen medlemsstaterne til at gøre fuld brug af støtteforanstaltninger, der tilskynder til at skifte til varmepumper. Sådanne støtteordninger, der oprettes nationalt af medlemsstaterne eller lokalt af lokale eller regionale myndigheder, bør desuden bidrage til at forbedre bæredygtigheden og modstandsdygtigheden i EU's nettonulteknologi. Offentlige myndigheder bør eksempelvis yde en større finansiel kompensation for indkøb af nettonulteknologislutprodukter, der vil yde et større bidrag til modstandsdygtighed i Unionen. De offentlige myndigheder bør sikre, at deres ordninger er åbne, gennemsigtige og ikkediskriminerende, således at de bidrager til at øge efterspørgslen efter nettonulteknologi i Unionen. De offentlige myndigheder bør også begrænse den supplerende finansielle kompensation for sådanne produkter for ikke at bremse udbredelsen af nettonulteknologi i Unionen. For at øge effektiviteten af sådanne ordninger bør medlemsstaterne sørge for, at informationen let kan tilgås af både forbrugere og producenter af nettonulteknologi på et gratis websted. De offentlige myndigheders anvendelse af kriterier om bidraget til bæredygtighed og modstandsdygtighed i ordninger rettet mod forbrugere eller husstande bør ikke berøre statsstøttereglerne og WTO-reglerne om subsidier.
- (36) Når medlemsstaterne, de regionale eller lokale myndigheder eller offentligretlige organer – eller sammenslutninger bestående af en eller flere sådanne myndigheder eller et eller flere sådanne offentligretlige organer – udformer ordninger til gavn for husstande eller forbrugere, som tilskynder til indkøb af de i bilaget opførte nettonulteknologislutprodukter som defineret i denne forordning, bør de sikre, at Unionens internationale forpligtelser overholdes, bl.a. ved at sikre, at ordningerne ikke er af et omfang, der i alvorlig grad skader WTO-medlemmernes interesser.

²⁹ Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget: EU's strategi for solenergi (COM(2022) 221 final af 18.5.2022).

- (37) Kommissionen kan også bistå medlemsstaterne med at udforme ordninger rettet mod husstande og forbrugere med henblik på at skabe synergier og udveksle bedste praksis. Nettonulplatformen i Europa bør også spille en vigtig rolle med hensyn til at fremskynde gennemførelsen af medlemsstaternes og de offentlige myndigheders bidrag til bæredygtighed og modstandsdygtighed i deres praksis i forbindelse med offentlige udbud og auktioner. Den bør udstikke retningslinjer og angive bedste praksis for, hvordan bidraget defineres og anvendes, med konkrete og specifikke eksempler.
- (38) For at industrien skal have mulighed for at tilpasse sin produktion i tide bør ordregivende myndigheder og ordregivende enheder på forhånd informere markedsaktørerne om deres anslåede behov for indkøb af nettonul teknologiprodukter.
- (38a) Ud over foranstaltninger rettet mod efterspørgsel fra den offentlige sektors og fra husholdningernes side kan Unionen overveje foranstaltninger til at lette udbredelsen af nettonul teknologier i EU's industrielle værdikæder med særlig vægt på SMV'er, navnlig ved at lette forbindelsen mellem udbud og efterspørgsel fra industrien.
- (39) Som det fremgik af meddelelsen om en industriplan for den grønne pagt til den CO₂-neutrale tidsalder, der blev offentliggjort den 1. februar 2023, er EU's industri under hårdt pres hvad angår markedsandele, fordi tredjelands subsidier skaber ulige konkurrencevilkår. Dette fordrer en resolut og ambitiøs reaktion fra Unionens side med henblik på at ajourføre de retlige rammer.

- (40) Adgang til finansiering er afgørende for at sikre Unionens åbne strategiske autonomi og for at etablere et solidt grundlag for fremstilling af nettonulsteknologier og de tilhørende forsyningskæder i hele Unionen. Størstedelen af de investeringer, der er nødvendige for at nå målene i den grønne pagt, vil komme fra privat kapital³⁰, som vil blive tiltrukket af både vækstpotentialet i økosystemet for nettonulsteknologi og en stabil og ambitiøs politisk ramme. Velfungerende, dybe og velintegrerede kapitalmarkeder vil derfor være afgørende for at rejse og kanalisere de midler, der er nødvendige for den grønne omstilling og for projekter til nettonulfremstilling. Det er derfor nødvendigt at gøre hastige fremskridt hen imod kapitalmarkedsunionen, hvis EU skal nå sine nettonulmål. Dagsordenen for bæredygtig finansiering (og blandet finansiering) spiller også en afgørende rolle med hensyn til at øge investeringerne i nettonulsteknologier i værdikæden, samtidig med at sektorens konkurrenceevne sikres.

³⁰ Arbejdsdokument fra Kommissionens tjenestegrene: Identifying Europe's recovery needs. Ledsagedokument til meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Det Europæiske Råd, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget – Et vigtigt øjeblik for Europa: Repair and Prepare for the Next Generation (SWD(2020) 98 final af 27.5.2020).

(41) Private investeringer foretaget af virksomheder og finansielle investorer har afgørende betydning. Hvis private investeringer alene ikke er tilstrækkeligt, kan en effektiv udrulning af projekter til nettonulfremstilling eventuelt kræve offentlig støtte, f.eks. i form af garantier, lån eller egenkapital- og kvasiegenkapitalinvesteringer, samtidig med at forvriddinger på det indre marked undgås. Når denne offentlige støtte ydes i form af statsstøtte, skal en sådan støtte have en tilskyndende effekt og være nødvendig, målrettet, midlertidig, hensigtsmæssig og forholdsmæssigt afpasset, samtidig med at konkurrencen og samhørigheden på det indre marked bevares. De nugældende retningslinjer for statsstøtte, som for nylig er blevet grundigt revideret i overensstemmelse med de to omstillingsmål, giver rigelig mulighed for at støtte investeringer i projekter, som er omfattet af denne forordning, på visse betingelser. Medlemsstaterne kan spille en vigtig rolle med hensyn til at lette adgangen til finansiering af projekter til fremstilling af nettonulteknologier ved gennem målrettet og midlertidig statsstøtte at afhjælpe markedssvigt. De midlertidige krise- og omstillingsrammebestemmelser, som blev vedtaget den 9. marts 2023, har til formål at sikre lige vilkår på det indre marked, som er målrettet mod de sektorer, hvor der er konstateret en risiko for udflytning af produktionen til tredjelande, og støttebeløbene skal samtidig være forholdsmæssigt afpassede. Derved gives medlemsstaterne mulighed for at træffe foranstaltninger til støtte for nye investeringer i produktionsanlæg i veldefinerede strategiske nettonulsektorer, bl.a. gennem skattefordele.

De tilladte støttebeløb kan moduleres med højere støtteintensitet og loft for støttebeløb, hvis investeringerne foretages i støtteberettigede områder for at bidrage til at nå målet om konvergens mellem EU's medlemsstater og regioner. Der er behov for passende betingelser for at verificere de konkrete risici for, at investeringen føres ud af Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde (EØS), og verificere, at der ikke er nogen risiko for flytning internt i EØS. For at mobilisere nationale midler til dette formål kan medlemsstaterne benytte en del af de indtægter fra emissionshandelssystemet, som de skal afsætte til klimarelaterede formål.

- (41a) Offentlig støtte bør anvendes til at afhjælpe afdækkede specifikke markedssvigt eller suboptimale investeringsforhold på en forholdsmæssig måde, og foranstaltningerne bør ikke overlape med eller fortrænge privat finansiering eller forvride konkurrencen på det indre marked. Foranstaltninger bør have en tydelig merværdi for Unionen. Offentlige investeringer kan navnlig fokusere på de nødvendige infrastrukturinvesteringer, fremme af innovation og opskalering af banebrydende teknologier.
- (42) Flere af Unionens finansieringsprogrammer, såsom genopretnings- og resiliensfaciliteten, InvestEU, samhørighedspolitikens programmer og innovationsfonden, er ligeledes disponible til at finansiere investeringer i projekter til fremstilling af nettonulteknologi.
- (43) Med den ændrede forordning om genopretnings- og resiliensfaciliteten³¹ blev der stillet yderligere 20 mia. EUR i ikketilbagebetalingspligtig støtte til rådighed for medlemsstaterne med henblik på at fremme energieffektivitet og erstatte fossile brændstoffer, bl.a. gennem EU's industrielle nettonulprojekter. Som påpeget i Kommissionens vejledning om REPowerEU-kapitlerne³² opfordres medlemsstaterne til i REPowerEU-kapitlet i deres genopretnings- og resiliensplaner at medtage foranstaltninger til støtte for investeringer i fremstilling af nettonulteknologi og industriel innovation i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/241³³.
- (44) InvestEU er EU's flagskibsprogram til fremme af investeringer, navnlig i den grønne og den digitale omstilling, ved at yde finansiering og teknisk bistand, f.eks. gennem blandingsmekanismer. En sådan tilgang tiltrækker yderligere offentlig og privat kapital. Endvidere opfordres medlemsstaterne til at bidrage til medlemsstatssegmentet i InvestEU med henblik på at støtte finansielle produkter, der er tilgængelige for fremstilling af nettonulteknologi, uden at dette berører de gældende statsstøttere regler.

³¹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2023/435 af 27. februar 2023 om ændring af forordning (EU) 2021/241 for så vidt angår kapitler om REPowerEU i genopretnings- og resiliensplaner og om ændring af forordning (EU) nr. 1303/2013, (EU) 2021/1060 og (EU) 2021/1755 og direktiv 2003/87/EF (EUT L 63 af 28.2.2023, s. 1).

³² Meddelelse fra Kommissionen: Vejledning om genopretnings- og resiliensplaner i forbindelse med REPowerEU (2023/C 80/01) (EUT C 80 af 3.3.2023, s. 1).

³³ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/241 af 12. februar 2021 om oprettelse af genopretnings- og resiliensfaciliteten (EUT L 57 af 18.2.2021, s. 17).

- (45) Medlemsstaterne kan yde støtte fra samhørighedspolitikens programmer i overensstemmelse med de gældende regler i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/1060³⁴ for at befordre udbredelsen af strategiske nettonulprojekter i mindre udviklede regioner og overgangsregioner gennem investeringspakker med infrastruktur, produktive investeringer i innovation, SMV'ernes fremstillingskapacitet, tjenesteydelser og foranstaltninger til uddannelse og opkvalificering, herunder støtte til kapacitetsopbygning hos offentlige myndigheder og blandt projektansvarlige. De gældende medfinansieringssatser, der er fastsat i programmerne, kan være op til 85 % for mindre udviklede regioner og op til 60 % eller 70 % for overgangsregioner, alt afhængigt af den pågældende fond og regionens status, men medlemsstaterne kan overskride disse lofter på projektniveau, hvis statsstøttere reglerne tillader det. Instrumentet for teknisk støtte kan bistå medlemsstaterne og regionerne med at udarbejde nettonulstrategier for vækst, forbedre erhvervsklimaet, mindske bureaukratiet og fremskynde godkendelsesprocedurene. Medlemsstaterne bør tilskyndes til at fremme bæredygtigheden af strategiske nettonulprojekter ved at integrere disse investeringer i europæiske værdikæder, navnlig gennem tværregionale og grænseoverskridende samarbejdsnetværk.
- (46) Innovationsfonden udgør også en særdeles lovende og omkostningseffektiv mulighed for at støtte opskaleringen af fremstillingen og udbredelsen af vedvarende brint og andre strategiske nettonulteknologier i Europa, herunder innovative projekter med en positiv klimapåvirkning i sø- og luftfartssektoren, og dermed styrke Europas suverænitet inden for de teknologier, der er centrale for klimaindsatsen og energisikkerheden.

³⁴ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/1060 af 24. juni 2021 om fælles bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond Plus, Samhørighedsfonden, Fonden for Retfærdig Omstilling og Den Europæiske Hav-, Fiskeri- og Akvakulturfond og om finansielle regler for nævnte fonde og for Asyl-, Migrations- og Integrationsfonden, Fonden for Intern Sikkerhed og instrumentet for finansiel støtte til grænseforvaltning og visumpolitik (EUT L 231 af 30.6.2021, s. 159).

- (48) For at afhjælpe begrænsningerne i den fragmenterede offentlige og private investeringsindsats og lette integrationen og investeringsafkastet bør Kommissionen og medlemsstaterne koordinere de eksisterende finansieringsprogrammer på EU-plan og nationalt plan bedre og skabe synergier imellem dem og bør desuden sikre bedre koordinering og samarbejde med industrien og centrale interessenter i den private sektor. Nettonulplatformen i Europa spiller en nøglerolle med hensyn til at skabe et samlet overblik over tilgængelige og relevante finansieringsmuligheder og drøfte de individuelle finansieringsbehov for strategiske nettonulprojekter.
- (59) Rumdata og - tjenester, der hidrører fra EU's rumprogram, navnlig Copernicus, skal så vidt muligt anvendes til at tilvejebringe oplysninger om geologi, biologi, økologi, socioøkonomisk udvikling og ressourceadgang med henblik på miljøvurderinger og - tilladelser. Sådanne data og tjenester, navnlig Copernicus' kapacitet til at overvåge og kontrollere menneskeskabte CO₂-emissioner, har størst relevans for vurdering af virkningerne af industrielle projekter og virkningerne af fald i menneskeskabte CO₂-emissioner på klodens samlede koncentrationer og udledninger af drivhusgasser.
- (61) Brintknudepunkter ("Hydrogen Valleys") til slutanvendelsesformål i industrien spiller en vigtig rolle i dekarboniseringen af de energiintensive industrier. REPowerEU har opstillet et mål om at fordoble antallet af brintknudepunkter i Unionen. For at nå dette mål bør medlemsstaterne fremskynde deres godkendelsesprocedurer, overveje at indføre reguleringsmæssige sandkasser samt omprioritere adgangen til finansiering. For at styrke nettonulindustriens modstandskraft bør medlemsstaterne sørge for at sammenkoble brintknudepunkter på tværs af Unionen. Industrianlæg, som producerer deres egen energi, og som kan yde et positivt bidrag til elproduktionen, bør gennem en forenkling af de forskriftsmæssige krav tilskyndes til at bidrage til det intelligente elforsyningsnet.

(62) Reguleringsmæssige sandkasser for nettonulsteknologi kan være et vigtigt redskab til at fremme innovation inden for nettonulsteknologi og reguleringsmæssig læring. Innovation skal muliggøres gennem forsøgsrum, fordi de videnskabelige resultater skal afprøves i et kontrolleret, virkelighedstro miljø. Der bør indføres reguleringsmæssige sandkasser for at afprøve innovative nettonulsteknologier eller andre innovative teknologier med potentiale til at muliggøre omstilling til en klimaneutral, ren økonomi og mindske den strategiske afhængighed i et kontrolleret miljø i et begrænset tidsrum, hvorved reguleringsmæssig læring, potentiel opskalering og større udbredelse styrkes. Der bør findes en balance mellem retssikkerheden for deltagere i de reguleringsmæssige sandkasser for nettonulsteknologi og opfyldelsen af målene i EU-retten. Medlemsstaterne bør kunne tillade undtagelser fra reguleringsmæssige sandkasser for nettonulsteknologi i national lovgivning, samtidig med at de under alle omstændigheder sikrer overholdelse af EU-retten og de væsentlige krav til nettonulsteknologi, der er fastsat i national ret. Kommissionen vil i 2023 offentliggøre en vejledning for sandkasser som bebudet i den nye europæiske innovationsdagsorden for at støtte medlemsstaterne i at udarbejde sandkasser for nettonulsteknologi. Disse innovative teknologier kan ende med at blive afgørende for at nå Unionens mål om klimaneutralitet, sikre forsyningssikkerheden og modstandsdygtigheden i Unionens energisystem.

(64) Opskaleringen af Europas nettonulindustriers værdi- og forsyningskæder kræver væsentligt flere velkvalificerede arbejdstagere, hvilket vil indebære betydelige investeringsbehov i omskoling og opkvalificering, bl.a. inden for erhvervsuddannelse. Dette burde give flere kvalitetsjob i overensstemmelse med målene for beskæftigelse og uddannelse i den europæiske søjle for sociale rettigheder. Energiomstillingen vil kræve en betydelig stigning i antallet af velkvalificerede arbejdstagere i en række sektorer, bl.a. inden for vedvarende energi og energilagring og råstoffer, og dette medfører et stort potentiale for at skabe kvalitetsjob. Behovet for færdigheder i undersektoren for brintbrændselsceller anslås alene inden for fremstilling til 180 000 fagudlærte, teknikere og ingeniører i 2030 ifølge Kommissionens strategiske energiteknologiplan for EU³⁵. I sektoren for solcelleenergi vil der skulle besættes for op til 66 000 stillinger alene inden for fremstilling. Det europæiske arbejdsformidlingsnet (Eures) tilbyder information, rådgivning og rekruttering eller jobformidling til fordel for arbejdstagere og arbejdsgivere, også på tværs af det indre marked.

³⁵ Europa-Kommissionen, Generaldirektoratet for Forskning og Innovation, Det Fælles Forskningscenter: The strategic energy technology (SET) plan, Publikationskontoret, 2019 (<https://data.europa.eu/doi/10.2777/04888>).

(65) Da det ikke er muligt at styrke Unionens kapacitet til at fremstille vigtige nettonul teknologier uden en betydelig velkvalificeret arbejdsstyrke, er det nødvendigt at træffe foranstaltninger, som kan aktivere flere mennesker på arbejdsmarkedet, ikke mindst kvinder, unge, der hverken er i beskæftigelse eller under uddannelse, ældre og personer med handicap. I overensstemmelse med målene i Rådets henstilling om sikring af en retfærdig omstilling til klimaneutralitet er det desuden magtpåliggende at yde særlig støtte til jobskifte for arbejdstagere i sektorer, der er ramt af afskedigelser og tilbagegang. Dette indebærer, at der skal investeres i udvikling af færdigheder og skabelse af kvalitetsjob, som er nødvendige for Unionens nettonulindustri. På grundlag af og under fuld hensyntagen til eksisterende initiativer, som f.eks. den europæiske pagt for færdigheder, aktiviteter på EU-plan vedrørende viden om og prognoser for færdigheder, som f.eks. fra Det Europæiske Center for Udvikling af Erhvervsuddannelse (Cedefop) og Den Europæiske Arbejdsmarkedsmyndighed, og planerne for sektorsamarbejde om færdigheder er målet at mobilisere alle aktører og at uddanne på alle færdighedsniveauer i det omfang, det er nødvendigt: Medlemsstaternes myndigheder, også på regionalt og lokalt niveau, uddannelsesudbydere, arbejdsmarkedets parter, økonomiske partnere og industrien, navnlig SMV'er med henblik på at identificere færdighedsbehov, udvikle uddannelsesprogrammer og hurtigt tage disse i brug i stor skala. Strategiske nettonulprojekter har en nøglerolle at spille i denne henseende. Medlemsstaterne og Kommissionen kan sikre finansiel støtte ved bl.a. at udnytte EU-budgettets muligheder gennem instrumenter såsom Den Europæiske Socialfond Plus, Fonden for Retfærdig Omstilling, Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, genopretnings- og resiliensfaciliteten, Moderniseringsfonden, REPowerEU og programmet for det indre marked.

- (66) Der bør lanceres europæiske akademier for nettonulindustrien med henblik på at udvikle uddannelsesprogrammer, indhold og materialer samt de eksamensbeviser, der viser, at disse er blevet anvendt til at opkvalificere og omskole personer i alle arbejdsaldre, der er nødvendige for vigtige værdikæder for nettonul teknologi, og akademierne bør tilbyde nævnte programmer, indhold og materialer til relevante uddannelsesudbydere i medlemsstaterne til frivillig brug. Akademier for nettonulindustrien er relevante interessenters organisationer eller konsortier eller projekter, der tildeles startfinansiering af Europa-Kommissionen. Akademierne bør spille en formidlende rolle med fuld respekt for medlemsstaternes ansvar for undervisningsindholdet og opbygningen af uddannelsessystemerne samt for indholdet og tilrettelæggelsen af erhvervsuddannelse. Akademierne bør tilbyde uddannelsesprogrammer, indhold og materiale, som uddannelsesudbydere, økonomiske partnere og arbejdsmarkedets parter og andre aktører, der er involveret i opkvalificering og omskoling i medlemsstaterne, såsom offentlige arbejdsformidlinger, kan vælge at anvende, hvis de finder det nyttigt. Økonomiske partnere og arbejdsmarkedets parter bør inddrages i udviklingen af uddannelsesprogrammer for at sikre relevans og øge udbredelsen. Akademierne bør tilskynde til, at der ud over andre færdighedskrav undervises i tværgående færdigheder, der letter den erhvervsmæssige mobilitet. Akademierne vil sigte mod at støtte kvaliteten af den uddannelse, der tilbydes af uddannelsesudbydere i medlemsstaterne, ved hjælp af læringsprogrammer, - indhold og - materiale, der er udviklet af akademierne, herunder ved at uddanne deres undervisere.

- (66a) For at støtte gennemsigtighed og overførsel af færdigheder og arbejdstagernes mobilitet vil akademierne for nettonulindustrien udfærdige og fremme uddannelsesudbyderes udstedelse af eksamensbeviser, herunder mikroeksamensbeviser, som attestering for de opnåede læringsresultater. De eksamensbeviser, der er udviklet af de europæiske akademier for nettonulindustrien, kan udstedes af uddannelsesudbydere i medlemsstaterne eller af de ordregivende organer i de medlemsstater, hvor et uddannelsesprogram udviklet af akademierne er blevet gennemført med positivt resultat. Eksamensbeviserne kan udstedes i samme format som de europæiske uddannelsesbeviser og kan eventuelt integreres i Europass og kan i relevante tilfælde, og hvor det er muligt, indgå i de nationale kvalifikationsrammer. Medlemsstaterne kan tilskynde til løbende omskoling og opkvalificering, der tilbydes via akademierne og de relevante uddannelsesudbydere på deres område, f.eks. gennem nationale programmer og EU-finansiering.
- (67) Da der ikke findes specifikke bestemmelser om at indføre mindstekrav til uddannelse for adgang til eller udøvelse af et lovreguleret erhverv som fastsat i EU-retten, er det op til medlemsstaterne at beslutte, om og hvordan et erhverv skal reguleres; dog må nationale regler om adgang til lovregulerede erhverv ikke udgøre en ubegrundet eller uforholdsmæssig hindring for udøvelsen af disse grundlæggende rettigheder. Kompetencen til at regulere adgangen til et erhverv skal udøves inden for rammerne af principperne om ikkeforskelsbehandling og proportionalitet i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/958 af 28. juni 2018 om en proportionalitetstest forud for vedtagelse af ny regulering af erhverv.
- (68) Hvis medlemsstaterne fastslår, at de læringsprogrammer, der er udviklet af de europæiske akademier for nettonulindustrien, fører til eksamensbeviser, der svarer til den viden, de færdigheder og de kompetencer, der er nødvendige for at få adgang til et lovreguleret erhverv eller til aktiviteter, der er en del af et lovreguleret erhverv, bør medlemsstaterne med henblik på at fremme mobiliteten i strategiske erhverv inden for nettonulindustrien behandle disse eksamensbeviser som dokumentation for formelle kvalifikationer, som de attesterer, i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/36/EF om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer.

- (69) På EU-plan bør der oprettes en nettonulplatform i Europa bestående af medlemsstaterne og med Kommissionen som formand. Nettonulplatformen i Europa kan rådgive og bistå Kommissionen og medlemsstaterne i konkrete spørgsmål og fungere som et referenceorgan, hvor Kommissionen og medlemsstaterne koordinerer deres indsats og letter udvekslingen af oplysninger om spørgsmål, der vedrører denne forordning. Nettonulplatformen i Europa bør endvidere udføre de opgaver, der er beskrevet i denne forordning, navnlig vedrørende tilladelser, herunder centrale kontaktpunkter, strategiske nettonulprojekter, koordinering af finansiering, adgang til markeder, færdigheder, reguleringsmæssige sandkasser for nettonulteknologi samt høring af Kommissionen i forbindelse med vurderingen af gennemførligheden og proportionaliteten af at foreslå foranstaltninger, hvis Kommissionen konkluderer, at det ikke er sandsynligt, at forordningens generelle mål vil blive nået. Om nødvendigt kan platformen nedsætte stående eller midlertidige undergrupper og indbyde tredjeparter såsom eksperter eller repræsentanter fra nettonulindustrier og arbejdsmarkedets parter og de økonomiske partnere.
- (69a) Hvis det er relevant og nyttigt, bør nettonulplatformen i Europa søge tæt samarbejde med andre relevante initiativer, platforme og grupper fra Kommissionen med henblik på at søge synergier, udveksle ekspertise og oplysninger samt fremme inddragelse af interessenter, idet dobbeltarbejde og overlapninger samtidig undgås. Platformen skal samarbejde med EU's eksisterende industrialliancer og dermed bidrage til alliancernes arbejde ved at inddrage medlemsstaterne. De vigtigste alliancer for samarbejde med platformen er den europæiske batterialliance, den europæiske alliance for solcelleindustrien, den europæiske alliance for ren brint, alliancen for nulemissionsluftfart, den industrielle alliance om processorer og halvlederteknologier samt den industrielle alliance vedrørende værdikæden for vedvarende og kulstoffattige brændstoffer. Sektorer, der i øjeblikket ikke er repræsenteret i industrialliancer, drager ligeledes fordel af den strukturerede ramme, som nettonulplatformen i Europa tilvejebringer. Hvad angår strategiske nettonulpartnerskaber, er der planlagt et tæt samarbejde med Udvalget for Kritiske Råstoffer, hvor det er relevant.

- (70) Som led i industriplanen for den grønne pagt meddelte Kommissionen, at den havde til hensigt at indgå nettonulindustripartnerskaber, indføre nettonulteknologi på verdensplan og støtte den rolle, som EU's industrielle kapacitet spiller med hensyn til at bane vejen for den globale omstilling til ren energi. Kommissionen og medlemsstaterne kan inden for platformen koordinere partnerskaberne og drøfte eksisterende relevante partnerskaber og processer såsom grønne partnerskaber, energidialoger og andre former for eksisterende bilaterale kontraktlige ordninger samt potentielle synergier med relevante medlemsstaters bilaterale aftaler med tredjelande.
- (71) Unionen bør sigte mod at diversificere og stimulere international handel og investeringer i nettonulteknologi og at fremme høje sociale og miljømæssige standarder på verdensplan. Dette bør ske i tæt samarbejde og partnerskab med ligesindede lande. Tilsvarende bør en intensiveret indsats på forsknings- og innovationsområdet med henblik på at udvikle og udbrede nettonulteknologi fortsættes i tæt samarbejde med partnerlandene i en åben, men gennemslagskraftig tilgang og baseret på gensidighed og gensidige interesser.
- (72) I tilfælde, hvor Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde er tillagt beføjelse til vedtage retsakter under denne forordning, er det særlig vigtigt, at Kommissionen afholder relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau, og at disse høringer gennemføres i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale om bedre lovgivning af 13. april 2016. For at sikre lige deltagelse i forberedelsen af delegerede retsakter modtager Europa-Parlamentet og Rådet navnlig alle dokumenter på samme tid som medlemsstaternes eksperter, og deres eksperter har systematisk adgang til møder i Kommissionens ekspertgrupper, der beskæftiger sig med forberedelse af delegerede retsakter.
- (73) I det omfang en af de foranstaltninger, der er omhandlet i denne forordning, udgør statsstøtte, berører bestemmelserne vedrørende sådanne foranstaltninger ikke anvendelsen af traktatens artikel 107 og 108.

- (74) Målene for denne forordning kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne, men kan på grund af dens skala og virkninger bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. traktatens artikel 5. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne forordning ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at opfylde dette mål –

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Kapitel I

Genstand, anvendelsesområde og definitioner

Artikel 1

Genstand

1. Det generelle mål med denne forordning er at forbedre det indre markeds funktion ved at fastlægge en ramme, der skal sikre Unionens adgang til en sikker og bæredygtig forsyning af nettonulteknologier og samtidig bidrage til at nå Unionens 2030-mål om at reducere nettoemissionerne af drivhusgasser med mindst 55 % i forhold til niveauet i 1990 og Unionens mål for 2050 om klimaneutralitet.
2. For at bidrage til at nå det i stk. 1 omhandlede generelle mål indeholder denne forordning foranstaltninger, som har til hensigt:
 - a) at mindske risikoen for forsyningsafbrydelser i forbindelse med nettonulteknologier, der sandsynligvis vil forvride konkurrencen og fragmentere det indre marked, navnlig ved at identificere og støtte opskalering af fremstillingskapaciteten for nettonulteknologier og deres værdikæder
 - b) at fremme efterspørgslen efter bæredygtige og modstandsdygtige nettonulteknologier gennem offentlige udbud, auktionering og andre former for offentlig intervention
 - c) at forbedre færdigheder gennem støtte af akademier for nettonulindustrien og dermed at sikre og skabe kvalitetsjob
 - d) at støtte innovation gennem oprettelse af reguleringsmæssige sandkasser for nettonulteknologi
 - e) at forbedre Unionens evne til at overvåge og afbøde forsyningsrisikoen i forbindelse med nettonulteknologi.
- 2a. Denne forordning har også til formål at etablere et EU-marked for tjenesteydelser inden for CO₂-lagring.

Artikel 2
Anvendelsesområde

Denne forordning finder anvendelse på nettonulsteknologi, med undtagelse af artikel 26 og 27, som kun finder anvendelse på innovative nettonulsteknologier og andre innovative teknologier med potentiale til at muliggøre omstillingen til en klimaneutral, ren økonomi og mindske den strategiske afhængighed. Kritiske råstoffer, der er omfattet af anvendelsesområdet for forordning (EU) .../... [her indsættes en fodnote med offentliggørelseshenvisninger til forordningen om kritiske råstoffer], er ikke omfattet af denne forordnings anvendelsesområde.

Hvis der er tale om integrerede produktionsanlæg, der omfatter produktion af materialer, som både er omfattet af anvendelsesområdet for [forordningen om kritiske råstoffer] og nærværende forordning, er det anlæggenes slutprodukt, der afgør, hvilken forordning der finder anvendelse.

Artikel 3
Definitioner

1. I denne forordning forstås ved:
 - a) "nettonulsteknologier": alle teknologier identificeret i henhold til artikel 3a, som er slutprodukter, specifikke komponenter eller specifikke maskiner, der primært anvendes til at producere sådanne produkter, og som skal være nået op på et teknologisk modenhedsniveau på mindst 8
 - aa) "strategisk nettonulsteknologi": alle teknologier, der er identificeret i henhold til artikel 3b, stk. 1, som er slutprodukter, specifikke komponenter eller specifikke maskiner, der primært anvendes til at producere sådanne produkter, og som skal være nået op på et teknologisk modenhedsniveau på mindst 8

- b) "primært anvendes": slutprodukter og specifikke komponenter, som er væsentlige for produktion af nettonulteknologier, jf. bilag X, eller slutprodukter, specifikke komponenter og specifikke maskiner, der er væsentlige for produktion af nettonulteknologier, baseret på dokumentation, som den projektansvarlige forelægger en national kompetent myndighed, såsom markedsundersøgelser eller afsætningsaftaler
- ac) "vedvarende energi": vedvarende energi som defineret i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/2001 af 11. december 2018 om fremme af anvendelsen af energi fra vedvarende energikilder
- aca) "vedvarende brændstoffer af ikkebiologisk oprindelse": vedvarende brændstoffer, der ikke er af biologisk oprindelse, som defineret i [artikel XX i revisionen af andet direktiv om vedvarende energi]
- ad) "bæredygtige alternative brændstoffer": brændstoffer bestemt til luftfartssektoren som omhandlet i artikel 3, stk. 7, 13 og 17, i [ReFuelEU Aviation-forordningen] eller brændstoffer bestemt til søfartssektoren som identificeret ved anvendelse af kriterierne i artikel 10, stk. 1 og 2, i [FuelEU Maritime-forordningen]
- ae) "transformative industrielle teknologier til dekarbonisering": opskalering af fremstillingskapaciteten for transformative industrielle teknologier, der anvendes til væsentligt og permanent at reducere emissionsraterne for CO₂-ækvivalenter af energiintensive aktiviteter i sektorerne for stål, aluminium, nonferrometaller, basiskemikalier, cement, kalk, glas, keramik, gødning og papir, i det omfang det er teknisk muligt
- af) "bioteknologiske klima- og energiløsninger": teknologier, der er forankret i anvendelsen af levende organismer såsom enzymer, mikroorganismer og bakteriekultur, der kan reducere CO₂-emissioner ved at erstatte energiintensive fossile eller kemisk baserede input i industrielle fremstillingsprocesser, der er relevante for bl.a. CO₂-opsamling og produktion af biobrændstoffer
- b) "komponent": en bestanddel i en nettonulteknologi, som fremstilles og handles af en virksomhed, herunder forarbejdede materialer

- ba) "forarbejdet materiale": et materiale, der befinder sig på et avanceret forarbejdningsstrin, bortset fra kritiske råstoffer, der er omfattet af forordningen om kritiske råstoffer, og som er udformet til at udfylde en specifik funktion i en nettonulsteknologi
- c) " innovative nettonulsteknologier": teknologier, der opfylder definitionen på "nettonulsteknologier", men som endnu ikke er nået op på et teknologisk modenhedsniveau på mindst 8, og som indebærer decideret innovation, som i øjeblikket ikke findes på markedet, og som er avancerede nok til at blive afprøvet i et kontrolleret miljø
- ca) "andre innovative teknologier": energi- eller klimarelaterede teknologier med dokumenteret potentiale til at bidrage til dekarbonisering af industri- eller energisystemer og mindske strategisk afhængighed, som indebærer decideret innovation, som i øjeblikket ikke findes på markedet, og som er avancerede nok til at blive afprøvet i et kontrolleret miljø, men som endnu ikke er nået op på et teknologisk niveau på mindst 8
- d) "projekt til fremstilling af nettonulsteknologi": et planlagt kommercielt anlæg med henblik på at fremstille nettonulsteknologi, eller en udbygning eller ombygning af et eksisterende anlæg med henblik på at fremstille nettonulsteknologi
- e) "strategisk nettonulprojekt": et projekt til fremstilling af nettonulsteknologi, et CO₂-lagringsprojekt eller et CO₂-transportinfrastrukturprojekt i Unionen, som en medlemsstat har anerkendt som et strategisk nettonulprojekt i henhold til artikel 10 og 11

- f) "godkendelsesprocedure": en proces, der indbefatter alle relevante godkendelser til at opføre, udvide, ændre og drive projekter til fremstilling af nettonul teknologi og strategiske projekter, og omfatter samtlige ansøgninger og procedurer fra anerkendelse af, at ansøgningen er fuldstændig, til meddelelse om den samlede afgørelse. For geologisk lagring af CO₂ henviser godkendelsesproceduren til proceduren for udstedelse af lagringstilladelser, som vedrører behandling af alle nødvendige tilladelser til overfladeanlæg, der kræves for at drive en lagringslokalitet (byggetilladelse, rørgodkendelse ...), og miljøgodkendelsen til injektion og lagring af CO₂, der afsluttes i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/31/EF af 23. april 2009 om geologisk lagring af kuldioxid og om ændring af Rådets direktiv 85/337/EØF, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/60/EF, 2001/80/EF, 2004/35/EF, 2006/12/EF, 2008/1/EF, og forordning (EF) nr. 1013/2006
- g) "samlet afgørelse": afgørelse eller samling af afgørelser, der træffes af en medlemsstats myndigheder, som fastslår, hvorvidt en projektansvarlig gives tilladelse til at realisere et projekt til fremstilling af nettonul teknologi, med forbehold af afgørelser, som træffes i forbindelse med en klagesag
- h) "projektansvarlig": en virksomhed eller et konsortium af virksomheder, der udvikler et projekt til fremstilling af nettonul teknologi eller et strategisk nettonulprojekt
- i) "reguleringsmæssig sandkasse for nettonul teknologi": en struktur, der gør det muligt for virksomheder at afprøve innovative nettonul teknologier og andre innovative teknologier i et kontrolleret miljø under virkelighedstro forhold i henhold til en specifik plan, der udvikles og overvåges af en kompetent myndighed
- j) "teknologisk modenhedsniveau": en metode til estimering af en given teknologis markedsmodenhed ifølge den klassificering, der anvendes af Det Internationale Energiagentur
- k) "berørte myndigheder": myndigheder, som i henhold til national ret er involveret i udstedelsen af tilladelser som led i godkendelsesproceduren som beskrevet i litra f)

- l) "offentlig udbudsprocedure": ét af følgende:
- i) enhver tildelingsprocedure, der er omfattet af direktiv 2014/24/EU med henblik på indgåelse af en offentlig kontrakt eller direktiv 2014/25/EU med henblik på indgåelse af en vareindkøbs-, bygge- og anlægs- og tjenesteydelseskontrakt
 - ii) en procedure med henblik på tildeling af en koncession på bygge- og anlægsarbejder eller på tjenesteydelser, som er omfattet af direktiv 2014/23/EU
- m) "ordregivende myndighed": i forbindelse med offentlige udbudsprocedurer, en ordregivende myndighed som defineret i artikel 6 i direktiv 2014/23/EU, artikel 2, stk. 1, nr. 1), i direktiv 2014/24/EU og artikel 3 i direktiv 2014/25/EU
- n) "ordregivende enhed": i forbindelse med offentlige udbudsprocedurer, en ordregivende enhed som defineret i artikel 7 i direktiv 2014/23/EU og artikel 4 i direktiv 2014/25/EU
- o) "kontrakt": i forbindelse med offentlige udbudsprocedurer en offentlig kontrakt som defineret i artikel 2, stk. 1, nr. 5), i direktiv 2014/24/EU, "kontrakter" som defineret i "vareindkøbs-, bygge- og anlægs- og tjenesteydelseskontrakter" i artikel 2, nr. 1), i direktiv 2014/25/EU og "koncessioner" som defineret i artikel 5, nr. 1), i direktiv 2014/23/EU
- p) "auktion": en mekanisme for konkurrencebaserede udbudsprocedurer til støtte for produktion eller forbrug af energi fra vedvarende energikilder, som ikke er omfattet af direktiv 2014/23/EU, 2014/24/EU, 2014/25/EU og 2009/81/EF
- q) "CO₂-injektionskapacitet": den årlige mængde CO₂, der kan injiceres i en operationel geologisk lagringslokalitet, som er godkendt i henhold til direktiv 2009/31/EF, med henblik på at reducere emissioner eller øge kulstoffjernelsen, navnlig fra større industrianlæg, og som måles i ton pr. år

- r) "energisystemintegration": løsninger med henblik på at planlægge og drive energisystemet som helhed på tværs af flere forskellige energibærere, infrastrukturer og forbrugssektorer ved at skabe stærkere forbindelser mellem dem med henblik på at sikre vedvarende, fleksible, pålidelige og ressourceeffektive energitjenester med de lavest mulige omkostninger for samfundet og miljøet
- s) "fremstillingskapacitet": et produktionsprojekts samlede kapacitet til at fremstille nettonul teknologier. Hvis fremstillingsprojektet ikke producerer slutprodukter, men derimod specifikke komponenter eller specifikke maskiner, der primært anvendes til at producere sådanne produkter, forstås der ved "fremstillingskapacitet" kapaciteten til at fremstille et slutprodukt, hvis produktion kræver sådanne komponenter eller maskiner.

Kapitel Ia

Nettonul teknologier og strategiske nettonul teknologier

Artikel 3a

Liste over nettonul teknologier

1. De nettonul teknologier, der er omfattet af denne forordning, er:
 - a) teknologier til vedvarende energi
 - b) lagring af elektricitet og varme
 - c) varmepumper
 - d) elnet teknologier
 - e) teknologier til brændstoffer af ikkebiologisk oprindelse
 - f) teknologier til bæredygtige alternative brændstoffer
 - g) brintteknologier, herunder elektrolysatorer og brændselsceller
 - i) nukleare teknologier

- j) teknologier til CO₂-transport, opsamling, anvendelse og lagring
- k) teknologier til energieffektive energiforsyningssystemer
- l) bioteknologiske klima- og energiløsninger, herunder biobaserede råstofløsninger
- p) transformative industrielle teknologier til dekarbonisering, der ikke er omfattet af de foregående kategorier.

Artikel 3b

Liste over strategiske nettonulteknologier

1. Liste over strategiske nettonulteknologier, der er omfattet af denne retsakt:
 - a) teknologier til solcelleenergi, solvarmekraft og solvarmeenergi
 - b) teknologier til vedvarende vindenergi til lands og til havs
 - c) batteri- og lagringsteknologier
 - d) teknologier til varmepumper og geotermisk energi
 - e) brintteknologier, herunder elektrolysatorer og brændselsceller
 - f) teknologier til bæredygtig biogas og biomethan
 - g) teknologier til CO₂-opsamling og - lagring
 - h) elnetsteknologier
 - i) nuklear fissionsenergiteknologier, herunder nukleare brændselskredsløbsteknologier
 - j) teknologier til bæredygtige alternative brændstoffer.
2. Listen i stk. 1 berører ikke en medlemsstats ret til at vælge mellem forskellige energikilder og den generelle struktur for sin energiforsyning.

3. Listen i stk. 1 berører ikke tildeling af EU-midler, navnlig vedrørende støtteberettigelses- eller tildelingskriterier som vedtaget i overensstemmelse med de relevante procedurer eller EU-støtte gennem Den Europæiske Investeringsbank.

Kapitel II

Grundforudsætninger for fremstilling af nettonulteknologi

AFDELING I

STRØMLINING AF ADMINISTRATIVE PROCEDURER OG GODKENDELSESPROCEDURER

Artikel 4

Centralt kontaktpunkt

1. Senest den ... [ni måneder efter datoen for denne forordnings ikrafttræden] udpeger medlemsstaterne et eller flere kontaktpunkter på relevante niveauer i medlemsstaternes forvaltning. Det udpegede kontaktpunkt er ansvarligt for at lette og koordinere godkendelsesproceduren for projekter til fremstilling af nettonulteknologi, herunder strategiske nettonulprojekter, og for at give oplysninger om strømning af den administrative procedure i overensstemmelse med artikel 5, herunder oplysninger om, hvornår en ansøgning anses for at være fuldstændig i overensstemmelse med artikel 6, stk. 2a og 6.
 - 1a. I tilfælde af flere udpegede kontaktpunkter stiller medlemsstaterne værktøjer til rådighed for at hjælpe projektansvarlige med at identificere det relevante udpegede kontaktpunkt på den onlinewebsite, der er oprettet i overensstemmelse med artikel 5.
2. Det udpegede kontaktpunkt er den projektansvarliges eneste kontaktpunkt i godkendelsesproceduren for et projekt til fremstilling af nettonulteknologi, herunder et strategisk nettonulprojekt. Det udpegede kontaktpunkt underretter den projektansvarlige om resultatet af den samlede afgørelse.

3. Det udpegede kontaktpunkts ansvarsområder eller de dertil knyttede opgaver kan uddelegeres til en anden myndighed i forbindelse med et projekt til fremstilling af nettonulteknologi, herunder et strategisk nettonulprojekt, forudsat at:
 - a) det udpegede kontaktpunkt underretter den projektansvarlige om denne uddelegering
 - b) et centralt kontaktpunkt er ansvarligt for hvert af projekterne
 - c) et centralt kontaktpunkt koordinerer indsendelsen af alle relevante dokumenter og oplysninger
 - d) et centralt kontaktpunkt giver oplysninger om relevant dokumentation, der er nødvendig for den ansøgning, der kræves i godkendelsesproceduren.
4. Den projektansvarlige skal have mulighed for at indsende alle dokumenter, der er relevante for godkendelsesproceduren, i elektronisk form.
5. De kompetente myndigheder sikrer, at der tages hensyn til alle relevante undersøgelser, godkendelser eller tilladelser, der er udstedt eller gennemført for et givet projekt, og at der ikke kræves [...] gentagelse af undersøgelser, godkendelser eller tilladelser, medmindre national ret eller EU-retten kræver det.
6. Medlemsstaterne sikrer, at ansøgere har adgang til oplysninger om procedurer for bilæggelse af tvister vedrørende godkendelsesproceduren, herunder, hvor det er relevant, alternative tvistbilæggelsesmekanismer, hvis sådanne procedurer er fastsat i national ret.
7. Medlemsstaterne sørger for, at det udpegede kontaktpunkt råder over et tilstrækkeligt antal velkvalificerede medarbejdere og de fornødne finansielle, tekniske og teknologiske ressourcer med henblik på en effektiv varetagelse af dens opgaver i henhold til denne forordning.
8. Den i artikel 28 og 29 omhandlede platform drøfter regelmæssigt gennemførelsen af denne afdeling og af artikel 12 og 13 og udveksler bedste praksis for tilrettelæggelse af udpegede kontaktpunkter.

9. De nationale kompetente myndigheder specificerer og formidler til det udpegede kontaktpunkt kravene til og omfanget af de oplysninger, som den projektansvarlige anmodes om, inden godkendelsesproceduren påbegyndes.

Artikel 5

Adgang til oplysninger online

Medlemsstaterne sørger for onlineadgang til følgende oplysninger om procedurer, der er relevante for projekter til fremstilling af nettonulteknologi, herunder strategiske nettonulprojekter, på en centraliseret og lettilgængelig måde:

- a) de udpegede kontaktpunkter, jf. artikel 4, stk. 1
- a) godkendelsesproceduren, herunder oplysninger om bilægelse af tvister
- b) finansierings- og investeringstjenester
- c) finansieringsmuligheder fra Unionen eller medlemsstaterne
- d) erhvervsstøttetjenester, vedrørende bl.a. selskabsskatteangivelse, lokal skattelovgivning og arbejdsret.

Artikel 6

Godkendelsesprocedurens varighed

1. Godkendelsesproceduren for projekter til fremstilling af nettonulteknologi må ikke overskride nedenstående tidsfrister:
- a) 12 måneder for opførelse eller udvidelse af projekter til fremstilling af nettonulteknologi med en årlig fremstillingskapacitet på under 1 GW
 - b) 18 måneder for opførelse eller udvidelse af projekter til fremstilling af nettonulteknologi med en årlig fremstillingskapacitet på 1 GW eller derover.

2. For projekter til fremstilling af nettonul teknologi, for hvilke den årlige fremstillingskapacitet ikke opgøres i GW, må godkendelsesproceduren ikke vare længere end 18 måneder.
- 2a. Hvis en miljøkonsekvensvurdering kræves i henhold til direktiv 2011/92/EU, medtages de trin i vurderingen, der er omhandlet i artikel 1, stk. 2, litra g), nr. i), i nævnte direktiv, ikke i godkendelsesprocedurens varighed som omhandlet i stk. 1 og 2.
4. I helt særlige tilfælde, hvor arten, kompleksiteten, beliggenheden eller omfanget af det foreslåede projekt til fremstilling af nettonul teknologi eller det foreslåede strategiske nettonulprojekt kræver det, kan medlemsstaterne én enkelt gang forlænge de i artikel 6, stk. 1 og 2, og artikel 13, stk. 1 og 2, omhandlede frister med højst tre måneder, inden de udløber, ud fra en individuel vurdering af den konkrete sag.

Hvis en medlemsstat finder, at det foreslåede projekt til fremstilling af nettonul teknologi eller det foreslåede strategiske nettonulprojekt indebærer ekstraordinære risici for arbejdstagernes eller den brede befolknings sundhed og sikkerhed, og hvis der er behov for mere tid til at fastslå, at der er truffet foranstaltninger til at tackle identificerbare risici, kan den pågældende medlemsstat forlænge disse frister med yderligere seks måneder, inden de udløber, ud fra en individuel vurdering af den konkrete sag.

5. I begge tilfælde underretter det udpegede kontaktpunkt den projektansvarlige om årsagerne til forlængelsen og om den dato, hvor den samlede afgørelse forventes at foreligge skriftligt.
- 5a. Det udpegede kontaktpunkt, der er omhandlet i artikel 4, stk. 1, underretter den projektansvarlige, når den miljøkonsekvensvurderingsrapport, der er omhandlet i artikel 5, stk. 1, i direktiv 2011/92/EU, skal foreligge, under hensyntagen til tilrettelæggelsen af godkendelsesproceduren i den relevante medlemsstat og behovet for at give tilstrækkelig tid til at vurdere rapporten. Perioden fra den dato, hvor miljøkonsekvensvurderingsrapporten skal foreligge, til forelæggelsen af denne rapport medregnes ikke i godkendelsesprocedurens varighed omhandlet i stk. 1 og 2.

Hvis høringen i henhold til artikel 1, stk. 2, litra g), nr. ii), i direktiv 2011/92/EU viser, at der er behov for at supplere miljøkonsekvensvurderingsrapporten med yderligere oplysninger, kan det udpegede kontaktpunkt, der er omhandlet i artikel 4, stk. 1, give den projektansvarlige mulighed for at fremlægge yderligere oplysninger. I så fald underretter det udpegede kontaktpunkt den projektansvarlige, når de yderligere oplysninger skal foreligge, hvilket tidligst skal ske 30 dage efter meddelelsen. Perioden fra den dato, hvor de yderligere oplysninger skal foreligge, til forelæggelsen af disse oplysninger medregnes ikke i godkendelsesprocedurens varighed omhandlet i stk. 1 og 2.

6. Senest 45 dage efter modtagelsen af en ansøgning om godkendelse skal det udpegede kontaktpunkt, jf. artikel 4, stk. 1, anerkende, at ansøgningen er fuldstændig eller, hvis den projektansvarlige ikke har fremsendt alle de oplysninger, der er nødvendige for at behandle ansøgningen, anmode den projektansvarlige om at indgive en fuldstændig ansøgning uden unødigt forsinkelse. Datoen for det i artikel 4, stk. 1, omhandlede udpegede kontaktpunkts anerkendelse af, at ansøgningen er fuldstændig, gælder som startdato for godkendelsesproceduren for den pågældende ansøgning.
7. Senest to måneder efter datoen for sin anerkendelse udarbejder det udpegede kontaktpunkt i tæt samarbejde med andre berørte myndigheder en detaljeret tidsplan for godkendelsesproceduren.
8. De i artikel 6 og 13 fastsatte frister berører hverken de forpligtelser, der følger af EU-retten eller folkeretten, eller administrativ klageadgang og adgang til domstolsprøvelse eller ankenævn.
9. De i artikel 6 og 13 fastsatte frister for en hvilken som helst af godkendelsesprocedurene, berører ikke eventuelle kortere frister, som medlemsstaterne måtte fastsætte.

Artikel 7

Miljøvurderinger og tilladelser

1. Når der kræves en miljøkonsekvensvurdering i henhold til direktiv 2011/92/EU, kan den berørte projektansvarlige inden indgivelse af ansøgningen anmode det udpegede kontaktpunkt om en udtalelse om omfanget og detaljeringsgraden af de oplysninger, der skal indgå i miljøkonsekvensvurderingsrapporten i henhold til artikel 5, stk. 1, i nævnte direktiv. Det udpegede kontaktpunkt sikrer, at den i første afsnit omhandlede udtalelse afgives hurtigst muligt og inden for højst 45 dage fra den dato, hvor den projektansvarlige indgav sin anmodning.
2. Hvis forpligtelsen til at vurdere indvirkningen på miljøet følger samtidigt af direktiv 2011/92/EU, direktiv 92/43/EØF, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/147/EF, direktiv 2000/60/EF, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/42/EF, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/98/EF, direktiv 2010/75/EU, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/18/EU [eller forordningen om naturgenopretning, COM(2022) 304 final], sikrer medlemsstaten, at en koordineret eller en fælles procedure, der opfylder kravene i den pågældende EU-lovgivning, finder anvendelse.

Inden for rammerne af den i første afsnit omhandlede koordinerede procedure koordinerer en kompetente myndighed de forskellige individuelle vurderinger af et givet projekts indvirkning på miljøet, som krævet i henhold til gældende EU-lovgivning.

I henhold til den i første afsnit omhandlede fælles procedure sørger en kompetente myndighed for en individuel vurdering af et givet projekts indvirkning på miljøet, som krævet i henhold til gældende EU-lovgivning.
3. Medlemsstaten sikrer, at der udstedes en begrundet konklusion som omhandlet i artikel 1, stk. 2, litra g), nr. iv), i direktiv 2011/92/EU om miljøkonsekvensvurderingen senest tre måneder efter modtagelsen af alle nødvendige oplysninger, der er indhentet i henhold til artikel 5, 6 og 7 i nævnte direktiv, og efter afslutningen af de høringer, der er omhandlet i artikel 6 og 7 i nævnte direktiv.

4. Tidsrammerne for høring af den berørte offentlighed, jf. artikel 1, stk. 2, litra e), i direktiv 2011/92/EU, og de myndigheder, der er omhandlet i nævnte direktivs artikel 6, stk. 1, om miljøkonsekvensvurderingsrapporten, jf. artikel 5, stk. 1, i nævnte direktiv, må ikke være længere end 90 dage.

Artikel 8

Planlægning

1. Medlemsstaterne tilskynder til, at de nationale, regionale og lokale myndigheder, der er ansvarlige for lokal-/regionalplanlægning – herunder arealudlæg, fysisk planlægning og arealanvendelse – i sådanne planer, hvor det er relevant, medtager bestemmelser om udvikling af projekter til fremstilling af nettonul teknologi, herunder strategiske nettonulprojekter og al nødvendig infrastruktur.
2. Hvis planerne indeholder bestemmelser om udvikling af projekter til fremstilling af nettonul teknologi, herunder strategiske nettonulprojekter, og skal vurderes i henhold til direktiv 2001/42/EF og i henhold til artikel 6 i direktiv 92/43/EØF, skal de pågældende vurderinger strømlines. I relevante tilfælde skal denne strømlinede vurdering også omfatte indvirkningen på alle potentielt berørte vandområder og kontrollere, om planen kan forhindre et vandområde i at opfylde forpligtelserne i artikel 4 i direktiv 2000/60/EF, at opnå god tilstand eller godt potentiale og ikke at forringe tilstanden eller potentialet. I relevante tilfælde skal medlemsstaterne vurdere eksisterende og fremtidige aktiviteter indvirkninger på havmiljøet, herunder samspillet mellem land og hav, jf. artikel 4 i direktiv 2014/89/EU, og disse indvirkninger skal ligeledes medtages i den strømlinede vurdering.

Artikel 8a

Oprettelse af nettonulfremskyndelsesområder

1. Medlemsstaterne kan vedtage planer, der udpeger specifikke områder til at fremskynde projekter til fremstilling af nettonul teknologi, herunder strategiske nettonulprojekter eller klynger heraf, for at afprøve innovative nettonul teknologier, lette godkendelsesprocedurer og, hvor det er relevant, udvikle økonomiske muligheder og dele ansvarsområder.

2. Disse planer skal:
 - a) fastlægge en klar geografisk udstrækning af nettonulfremskyndelsesområderne
 - b) udelukke Natura 2000-lokaliteter og områder, der er udpeget i henhold til nationale beskyttelsesordninger for natur- og biodiversitetsbevarelse og identificerede trækruter for fugle og havpattedyr
 - c) underkastes en miljøvurdering i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/42/EF og, hvor det er relevant, en vurdering i henhold til artikel 6, stk. 3, i direktiv 92/43/EØF. Denne bestemmelse berører ikke individuelle projekters overholdelse af gældende EU-miljølovgivning
 - d) sikre synergi med udpegelsen af områder til fremskyndelse af vedvarende energi i tredje direktiv om vedvarende energi.
3. Medlemsstaterne kan fremme den nødvendige infrastruktur i nettonulfremskyndelsesområderne med henblik på at udvikle nettonulprojekter. Dette kan være, men er ikke begrænset til, fysisk eller digital infrastruktur eller elektricitetsinfrastruktur.

Artikel 8b

Godkendelse i forbindelse med nettonulfremskyndelsesområder

1. Bestemmelserne i afdeling 1 og 2 finder anvendelse på individuelle projekter i nettonulfremskyndelsesområder.
2. For at undgå dobbeltvurderinger tager det udpegede kontaktpunkt hensyn til resultaterne af de vurderinger, der er foretaget i henhold til artikel 8a, stk. 2, litra c), når der afgives udtalelse i henhold til artikel 7, stk. 1.
3. Det centrale kontaktpunkt kan udarbejde modeller med angivelse af de specifikke godkendelser, der er nødvendige for projekter i nettonulfremskyndelsesområder og indgivelse heraf til de kompetente myndigheder. Modeller kan deles på nettonulplatformen i Europa.

Artikel 9

UNECE-konventionernes anvendelsesområde

1. Bestemmelserne i denne forordning berører ikke forpligtelserne i henhold til artikel 6 og 7 i De Forenede Nationers Økonomiske Kommission for Europas (UNECE's) konvention om adgang til oplysninger, offentlig deltagelse i beslutningsprocesser samt adgang til klage og domstolsprøvelse på miljøområdet, som blev undertegnet den 25. juni 1998 i Aarhus, eller forpligtelserne i henhold til UNECE-konventionen om vurdering af virkningerne på miljøet på tværs af landegrænserne, som blev undertegnet den 25. februar 1991 i Esbo, og protokollen hertil om strategisk miljøvurdering, som blev undertegnet den 21. maj 2003 i Kyiv.
2. Alle afgørelser, der vedtages i medfør af dette afdeling og i medfør af artikel 12 og 13, gøres offentligt tilgængelige.

AFDELING II

STRATEGISKE NETTONULPROJEKTER

Artikel 9a

Benchmark

Kommissionen og medlemsstaterne støtter strategiske projekter i overensstemmelse med denne afdeling med henblik på at sikre, at Unionens kapacitet til at fremstille de i artikel 3b opførte strategiske nettonulteknologier senest i 2030 nærmer sig eller når op på et benchmark på mindst 40 % af Unionens årlige implementeringsbehov for de pågældende teknologier, som er nødvendige for at nå Unionens klima- og energimål for 2030.

Artikel 10

Udvælgelseskriterier

1. Medlemsstaterne anerkender som strategiske nettonulprojekter de projekter til fremstilling af nettonulteknologi, der svarer til en af de i artikel 3b opførte teknologier, som gennemføres i Unionen, bidrager til at nå målene og opfylder mindst ét af følgende kriterier:

- a) projektet til fremstilling af nettonulsteknologi bidrager til den teknologiske og industrielle modstandsdygtighed i Unionens nettonulsteknologier ved at udvide kapaciteten til at fremstille en komponent eller et segment af værdikæden for nettonulsteknologi, som Unionen i høj grad er afhængig af at importere fra kun ét tredjeland
- b) projektet til fremstilling af nettonulsteknologi har en klar positiv indvirkning på Unionens forsyningskæde for nettonulindustri eller på sektorer i aftagerleddet med afsmittende virkning i andre medlemsstater, som rækker ud over den projektansvarlige og de berørte medlemsstater, og styrker samtidig konkurrenceevnen, Unionens klima- og energimål og skabelsen af kvalitetsjob i Unionens forsyningskæde for nettonulindustri ud fra mindst ét af følgende kriterier:
 - i) projektet bibringer Unionen en betydelig kapacitet til at fremstille den pågældende nettonulsteknologi, som bidrager til opfyldelsen af det mål, der er fastsat i artikel 9a
 - ii) projektet fremstiller teknologier med forbedret miljømæssig bæredygtighed og ydeevneog ud fra mindst ét af følgende kriterier:
 - iii) projektet indfører i tæt samarbejde med arbejdsmarkedets parter foranstaltninger til at tiltrække, opkvalificere eller omskole den arbejdsstyrke, der er nødvendig for nettonulsteknologier, bl.a. gennem lærlingeuddannelser
 - iv) projektet indfører omfattende kulstoffattige og cirkulære fremstillingsmetoder, herunder for eksempel genvinding af overskudsvarme, udnyttelse af sidestrømme og vandeffektivitet.

2. Medlemsstaterne anerkender CO₂-lagringslokaliteter som værende strategiske nettonulprojekter, når de opfylder samtlige følgende kriterier:

- a) CO₂-lagringslokaliteten er beliggende på Unionens område, i dens eksklusive økonomiske zoner eller på dens kontinentalsokler som defineret i De Forenede Nationers havretskonvention (UNCLOS)
 - b) CO₂-lagringsprojektet bidrager til at nå målet i artikel 16
 - c) CO₂-lagringsprojektet er omfattet af en ansøgning om sikker og permanent geologisk lagring af CO₂ i overensstemmelse med direktiv 2009/31/EF.
- 2a. CO₂-opsamlingsprojekter og CO₂-transportinfrastrukturprojekter, der letter forbindelser mellem anlæg, som opsamler CO₂, og CO₂-lagringslokaliteter, der er anerkendt som strategiske nettonulprojekter i henhold til stk. 2, betragtes også som strategiske nettonulprojekter.
- 2b. Kommissionen stiller generelle oplysninger, data og vejledning til rådighed til vurdering af kriterierne i stk. 1 og 2.
3. Projekter til fremstilling af nettonulteknologi, der svarer til en teknologi som defineret i artikel 3, stk. 1, litra aa), som gennemføres i mindre udviklede regioner eller overgangsregioner eller i områder, der er genstand for Fonden for Retfærdig Omstilling, og som er berettigede til finansiering i henhold til samhørighedspolitikens regler, anerkendes, efter at tildelingsproceduren er gennemført, af medlemsstaterne som værende strategiske nettonulprojekter, jf. artikel 11, stk. 3, efter skriftlig anmodning fra den projektansvarlige, uden at denne skal indgive en formel ansøgning i henhold til artikel 11, stk. 2.
4. Et projekt til fremstilling af nettonulteknologi, som gennemføres i Unionen, der bidrager til at nå det generelle mål i artikel 1, stk. 1, og som enten drager fordel af innovationsfonden under emissionshandelssystemet eller indgår i et vigtigt projekt af fælleseuropæisk interesse, de europæiske brintknudepunkter ("Hydrogen Valleys") eller den europæiske brintbank, når fondene støtter investeringer i kapacitet til at fremstille en teknologi, der svarer til en teknologi som defineret i artikel 3, stk. 1, litra aa), anerkendes af medlemsstaterne som værende et strategisk nettonulprojekt, jf. artikel 11, stk. 3, efter anmodning fra den projektansvarlige, uden at denne skal indgive en formel ansøgning i henhold til artikel 11, stk. 2.

5. Hvis et strategisk nettonulprojekt bidrager til en værdikæde for en teknologi, som en medlemsstat ikke accepterer som en del af den generelle struktur for sin energiforsyning, kan medlemsstaten afvise at tildele projektstatus.

Artikel 11

Ansøgning og anerkendelse

1. Ansøgninger om anerkendelse som strategiske nettonulprojekter indgives af den projektansvarlige til den relevante medlemsstat.
2. Den i stk. 1 omhandlede ansøgning skal indeholde følgende:
 - a) relevant dokumentation for opfyldelsen af kriterierne i artikel 10, stk. 1 eller stk. 2
 - b) en forretningsplan, hvori projektets finansielle lønsomhed evalueres i overensstemmelse med målet om at skabe kvalitetsjob
 - c) et første skøn over en tidsplan for projektet med henblik på at anslå, hvornår projektet vil kunne bidrage til Unionens benchmark for fremstillingskapacitet i artikel 9a eller EU-målet om CO₂-injektionskapacitet i artikel 16.
- 2a. Kommissionen stiller en fortrykt formular til rådighed til indgivelse af de ansøgninger, der er omhandlet i stk. 1.
3. Medlemsstaterne vurderer den i stk. 1 omhandlede ansøgning gennem en retfærdig og gennemsigtig proces inden for en måned fra modtagelsen af en fuldstændig ansøgning. Hvis den projektansvarlige ikke har indsendt alle de relevante og fuldstændige oplysninger, der er nødvendige for at behandle en ansøgning, anmoder medlemsstaten kun én gang den projektansvarlige om at indgive supplerende oplysninger uden unødigt forsinkelse for at nå frem til en fuldstændig ansøgning. Datoen for bekræftelse af, at indgivelsen er fuldstændig, udgør startdatoen for vurderingsprocessen.

- 3a. Hvis der ikke foreligger en afgørelse inden for tidsrammen i stk. 3, kan den projektansvarlige underrette nettonulplatformen i Europa, og Kommissionen anmoder uden unødigt forsinkelse medlemsstaten om at give den projektansvarlige en ny frist. Medlemsstaten angiver derefter en tidsramme for, hvornår afgørelsen om anerkendelse af projektet som strategisk vil blive truffet.
4. Kommissionen kan afgive udtalelse om de godkendte strategiske nettonulprojekter. Hvis en medlemsstat afslår ansøgningen, har ansøgeren ret til derefter at indgive ansøgningen til Kommissionen, som vurderer ansøgningen inden for 20 arbejdsdage. Kommissionens vurdering berører ikke medlemsstatens afgørelse.
5. Hvis Kommissionen efter sin vurdering i henhold til stk. 4 bekræfter medlemsstatens afslag på ansøgningen, meddeler den ansøgeren sin konklusion i form af et brev. Hvis Kommissionens vurdering adskiller sig fra medlemsstatens, drøfter den i henhold til artikel 28 oprettede nettonulplatform i Europa det pågældende projekt.
6. Hvis Kommissionen eller en medlemsstat finder, at et strategisk nettonulprojekt har undergået væsentlige ændringer, eller at projektet ikke længere opfylder kriterierne i artikel 10, stk. 1 eller 3, eller hvis anerkendelsen var baseret på en ansøgning, der indeholdt ukorrekte oplysninger, underretter Kommissionen den pågældende projektansvarlige herom. Efter høring af den projektansvarlige kan medlemsstaten omgøre afgørelsen om at tildele et projekt status som strategisk nettonulprojekt.
7. Projekter, som ikke længere anerkendes som værende strategiske nettonulprojekter, fortaber alle rettigheder, som denne status bibringer i henhold til denne forordning.
8. Kommissionen opretter og ajourfører et åbent register over strategiske nettonulprojekter.

Artikel 12

Prioriteret status for strategiske nettonulprojekter

1. De projektansvarlige og alle berørte myndigheder sikrer, at procedurerne for strategiske nettonulprojekter behandles så hurtigt som muligt i overensstemmelse med EU-retten og national ret.
2. Uden at det berører de forpligtelser, der er fastsat i EU-retten, tildeler medlemsstaterne, når projekter tildeles status af strategiske nettonulprojekter, dem status af størst mulig national betydning, hvis en sådan status findes i national ret, og behandler projekterne i overensstemmelse hermed i godkendelsesprocedurer, herunder dem, der vedrører miljøvurdering, og – såfremt der er hjemmel hertil i national ret – lokal-/regionalplanlægning.
3. Strategiske nettonulprojekter anses for at bidrage til forsyningssikkerheden for strategiske nettonulteknologier i Unionen og anses dermed for at være af samfundsinteresse. Med hensyn til de miljøvirkninger, der er omhandlet i artikel 6, stk. 4, og artikel 16, stk. 1, litra l), i direktiv 92/43/EØF, artikel 4, stk. 7, i direktiv 2000/60/EF og artikel 9, stk. 1, litra a), i direktiv 2009/147/EF [eller i artikel 4, stk. 8 og 8a, i forordningen om naturgenopretning], anses strategiske nettonulprojekter i Unionen for at være af samfundsinteresse – og eventuelt af væsentlig samfundsinteresse – når alle betingelserne i disse retsakter er opfyldt.
4. Alle tvistbilæggelsesprocedurer, sagsanlæg, ankesager og retsmidler i forbindelse med strategiske nettonulprojekter ved eventuelle nationale domstole, retsinstanser og nævn, herunder mægling eller voldgift, hvis sådanne findes i national ret, hastebehandles, såfremt og i det omfang national ret vedrørende godkendelsesprocedurer indeholder bestemmelser om sådan hastebehandling, og forudsat at enkeltpersoners eller lokalsamfunds normalt gældende ret til et forsvar respekteres. De projektansvarlige for strategiske nettonulprojekter medvirker om relevant i en sådan hastebehandling.

Artikel 13

Varighed af proceduren for godkendelse af strategiske nettonulprojekter

1. Proceduren for godkendelse af strategiske nettonulprojekter må ikke overskride nedenstående tidsfrister:
 - a) ni måneder for opførelse eller udvidelse af strategiske nettonulprojekter med en årlig fremstillingskapacitet på under 1 GW
 - b) 12 måneder for opførelse eller udvidelse af strategiske nettonulprojekter med en årlig fremstillingskapacitet 1 GW eller derover
 - c) 18 måneder for alle nødvendige tilladelser til at drive en lagringslokalitet i overensstemmelse med direktiv 2009/31/EF.
2. For strategiske nettonulteknologier, for hvilke den årlige fremstillingskapacitet ikke opgøres i GW, må godkendelsesproceduren ikke vare længere end 12 måneder.
- 2a. Hvis en miljøkonsekvensvurdering kræves i henhold til direktiv 2011/92/EU, medtages de trin i vurderingen, der er omhandlet i artikel 1, stk. 2, litra g), nr. i), i nævnte direktiv, ikke i godkendelsesprocedurens varighed som omhandlet i stk. 1 og 2.

Artikel 14

Fremskyndelse af gennemførelsen af strategiske nettonulprojekter

1. Kommissionen og medlemsstaterne iværksætter, hvor det er relevant, aktiviteter, som skal fremskynde og tiltrække private investeringer i strategiske nettonulprojekter. Sådanne aktiviteter kan, uden at det berører artikel 107 og 108 i TEUF, omfatte ydelse og koordinering af støtte til strategiske nettonulprojekter, til hvilke det er vanskeligt at opnå finansiering.
2. Medlemsstaterne kan yde administrativ støtte til strategiske nettonulprojekter for at lette en rettidig og effektiv gennemførelse af dem, bl.a. ved at yde:

- a) bistand til at sikre overholdelse af gældende administrative forpligtelser og rapporteringsforpligtelser
- b) bistand til de projektansvarlige med henblik på at underrette offentligheden for at øge dens opbakning til projektet.

Artikel 15

Koordinering af finansiering

1. Den nettonulplatform i Europa, der oprettes ved artikel 28, drøfter finansieringsbehov og - flaskehalse for strategiske nettonulprojekter, potentiel bedste praksis, navnlig med henblik på at udvikle grænseoverskridende forsyningskæder i EU, primært gennem regelmæssig kontakt med de relevante brancheforeninger.
2. Nettonulplatformen i Europa drøfter og rådgiver på anmodning af den ansvarlige for et strategisk nettonulprojekt om, hvordan finansiering af projektet kan tilvejebringes, under hensyntagen til den finansiering, der allerede er sikret, og under hensyntagen til mindst følgende elementer:
 - a) yderligere private finansieringskilder
 - b) støtte gennem midler fra Den Europæiske Investeringsbank-Gruppe eller andre internationale finansielle institutioner, heriblandt Den Europæiske Bank for Genopbygning og Udvikling
 - c) medlemsstaternes eksisterende instrumenter og programmer, herunder gennem nationale erhvervsfremmende banker, institutioner og eksportkreditagenturer
 - d) relevante EU-finansieringsprogrammer.

Kapitel III

CO₂-injektionskapacitet

Artikel 16

EU-mål for CO₂-injektionskapacitet

1. Der skal senest i 2030 være tilvejebragt en årlig injektionskapacitet på mindst 50 mio. ton CO₂ i lagringslokaliteter beliggende på Unionens område, i dens eksklusive økonomiske zoner eller på dens kontinentalsokkel som defineret i De Forenede Nationers havretskonvention (UNCLOS), og som ikke er kombineret med forbedret kulbrinteindvinding.
2. Alle lagringslokaliteter skal være konstrueret til drift i mindst fem år og overholde principperne om rimelig og åben adgang, der gives på en gennemsigtig og ikkediskriminerende måde som defineret i direktiv 2009/31/EF.

Artikel 17

Gennemsigtighed af data vedrørende CO₂-lagringskapacitet

1. Senest seks måneder efter denne forordnings ikrafttræden skal medlemsstaterne:
 - a) gøre data om alle steder på deres område, hvor CO₂-lagringslokaliteter kan tillades, offentligt tilgængelige, herunder saltvandsmagasiner, uden at dette berører kravene vedrørende beskyttelse af fortrolige oplysninger

- b) forpligte enheder, der er eller har været indehavere af en tilladelse som defineret i artikel 1, nr. 3), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 94/22/EF³⁶ på deres område, til at gøre alle geologiske data vedrørende nedlagte produktionsanlæg eller produktionsanlæg, hvis nedlæggelse er blevet anmeldt til den kompetente myndighed, offentligt tilgængelige medmindre enheden har ansøgt om en efterforskningstilladelse i overensstemmelse med direktiv 2009/31/EF
 - c) med henblik på litra a) skal dataene mindst omfatte de oplysninger, der anmodes om i Kommissionens meddelelse om vejledning til medlemsstaterne i forbindelse med ajourføringen af de nationale energi- og klimaplaner for 2021-2030.
2. Senest seks måneder efter denne forordnings ikrafttræden og derefter hvert år forelægger hver medlemsstat Kommissionen en rapport med en beskrivelse af:
- a) igangsatte CO₂-opsamlingsprojekter sammen med et skøn over de dermed forbundne behov og planer for transport-, injektions- og lagringskapacitet
 - b) transport- og lagringsprojekter for CO₂, der er igangsat på dens område, herunder status for udstedelse af tilladelser i henhold til direktiv 2009/31/EF, samt forventede datoer for den endelige investeringsbeslutning og for idriftsættelsen
 - c) hvilke nationale støtteforanstaltninger der er eller vil blive vedtaget for at fremme de i litra a) og b) omhandlede projekter, samt foranstaltninger vedrørende grænseoverskridende transport af CO₂.
3. Hvis der ikke gennemføres CO₂-lagringsprojekter i en medlemsstat, aflægger medlemsstaten rapport om sine planer for at lette dekarbonisering af industrisektorer eller udvikle grænseoverskridende transport af CO₂.

³⁶ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 94/22/EF af 30. maj 1994 om betingelser for tildeling og udnyttelse af tilladelser til prospektering, efterforskning og produktion af kulbrinter (EFT L 164 af 30.6.1994, s. 3).

Artikel 18

Bidrag fra godkendte olie- og gasproducenter

1. Hver enhed, der er indehaver af en tilladelse som defineret i artikel 1, nr. 3), i direktiv 94/22/EF, er omfattet af et individuelt bidrag til opnåelsen af det EU-dækkende mål for tilgængelig CO₂-injektionskapacitet, der er fastsat i artikel 16. Disse individuelle bidrag beregnes pro rata på grundlag af hver enheds andel af Unionens udvinding af råolie og naturgas fra den 1. januar 2020 til den 31. december 2023 og består af CO₂-injektionskapacitet på en lagringslokalitet, der er godkendt i overensstemmelse med direktiv 2009/31/EF om geologisk lagring af kuldioxid, og som er til rådighed for markedet senest i 2030. Enheder med produktion af råolie og naturgas under en vis tærskel som fastlagt i overensstemmelse med en delegeret retsakt i henhold til stk. 7 udelukkes fra denne beregning og er ikke omfattet af et bidrag.
2. Senest tre måneder efter denne forordnings ikrafttræden oplyser og indberetter medlemsstaterne de i stk. 1 omhandlede enheder og de mængder råolie og naturgas, som disse enheder udvinder fra den 1. januar 2020 til den 31. december 2023, til Kommissionen.
3. Efter modtagelsen af de i artikel 17, stk. 2, omhandlede indberetninger angiver Kommissionen efter høring af medlemsstaterne og interesserede parter de i stk. 1 omhandlede enheders bidrag til Unionens mål for CO₂-injektionskapacitet senest i 2030.
4. Senest 12 måneder efter forordningens ikrafttræden forelægger de i stk. 1 omhandlede enheder Kommissionen en plan med en detaljeret beskrivelse af, hvordan de agter at opfylde deres bidrag til Unionens mål for CO₂-injektionskapacitet senest i 2030. Disse planer skal:
 - a) bekræfte enhedens bidrag udtrykt i målmængde af ny CO₂-lagrings- og injektionskapacitet, som vil være ibrugtaget senest i 2030
 - b) gøre rede for midler og milepæle til at nå den angivne målmængde.

5. For at opfylde deres målmængder af tilgængelig injektionskapacitet kan de i stk. 1 omhandlede enheder vælge at gøre følgende:
- a) udvikle CO₂-lagringsprojekter alene eller i fællesskab
 - b) indgå aftaler med andre af de i stk. 1 omhandlede enheder
 - c) indgå aftaler med tredjeparter, som udvikler eller investerer i CO₂-lagringsprojekter, med henblik på at opfylde deres bidrag.
6. To år efter forordningens ikrafttræden og derefter hvert år forelægger de i stk. 1 omhandlede enheder Kommissionen en rapport med en detaljeret redegørelse for deres fremskridt med hensyn til at opfylde deres bidrag. Kommissionen offentliggør disse rapporter.
- 6a. En medlemsstat kan undtagelsesvis anmode Kommissionen om at fritage de enheder, der er omhandlet i stk. 1, for individuelt bidrag i forbindelse med de produktionsaktiviteter, som de har udøvet på denne medlemsstats område fra den 1. januar 2020 til den 31. december 2023, forudsat:
- a) at den samlede årlige injektionskapacitet for alle lagringslokaliteter, der drives af en enhed, som har modtaget lagringstilladelse som omhandlet i direktiv 2009/31/EF, og som har truffet en endelig investeringsbeslutning på medlemsstatens område, overstiger summen af de individuelle bidrag fra de enheder, der er omhandlet i stk. 1, i forbindelse med de relevante produktionsaktiviteter. Den årlige injektionskapacitet i forbindelse med disse lagringslokaliteter skal svare til den, der er nævnt i lagringstilladelse og i de endelige investeringsbeslutninger, og bidrage til det EU-dækkende mål for tilgængelig CO₂-injektionskapacitet, der er fastsat i artikel 16
 - b) at en ansøgning indgives inden udgangen af 2027.

Forudsat at de to ovennævnte betingelser er opfyldt, vedtager Kommissionen en afgørelse, som fritager de pågældende enheder, jf. stk. 1, for deres individuelle bidrag i forbindelse med de produktionsaktiviteter, som de har udøvet på området for den medlemsstat, der indgiver anmodningen.

Fritagne enheder kan kun indgå aftaler i overensstemmelse med stk. 5, litra b) og c), for så vidt angår en injektionskapacitet, der overstiger det individuelle bidrag, som de er fritaget for, og summen af de individuelle bidrag, der er fritaget.

Et år efter afgørelsen om fritagelse og derefter hvert år forelægger medlemsstaten Kommissionen en rapport med nærmere oplysninger om de fritagne enheders fremskridt med hensyn til at opfylde deres bidrag til det EU-dækkende mål for tilgængelig CO₂-injektionskapacitet, der er fastsat i artikel 16. Kommissionen offentliggør disse rapporter.

- 6b. Senest den 31. december 2028 vurderer Kommissionen på grundlag af rapporterne i henhold til artikel 31, stk. 1, litra b), og stk. 7, forholdet mellem efterspørgslen efter injektionskapacitet fra CO₂-opsamlingsprojekter, der er i gang eller forventes at være operationelle senest i 2030, og summen af de individuelle bidrag fra de enheder, der er omhandlet i stk. 1, i forbindelse med produktionsaktiviteterne på en given medlemsstats område. I tilfælde af betydelig ubalance kan den pågældende medlemsstat undtagelsesvis anmode Kommissionen om en undtagelse med hensyn til den dato, hvor de individuelle bidrag skal være opfyldt.
7. Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 32 for at supplere denne forordning vedrørende:
- a) reglerne for udpegelse af enheder, der er omfattet af bidrag i henhold til stk. 1, herunder den tærskel, under hvilken enheder er fritaget for bidrag
 - a) de nærmere bestemmelser for, hvordan aftaler mellem de i stk. 1 omhandlede enheder og investeringer i lagerkapacitet, som besiddes af tredjeparter, tages i betragtning i forbindelse med at opfylde deres individuelle bidrag i henhold til stk. 5, litra b) og c)

- b) indholdet i de i stk. 6 omhandlede rapporter) betingelserne for, at Kommissionen kan fritage enheder for en del af deres individuelle bidrag i henhold til stk. 6a.

Kapitel IV

Markedsadgang

Artikel 19

Bidrag til bæredygtighed og modstandsdygtighed i offentlige udbudsprocedurer

1. I forbindelse med udbudsprocedurer, som er omfattet af anvendelsesområdet for direktiv 2014/23/EU, 2014/24/EU eller 2014/25/EU, anvender ordregivende myndigheder og ordregivende enheder de obligatoriske minimumskrav vedrørende miljømæssig bæredygtighed som fastlagt i de gennemførelsesretsakter, der er omhandlet i stk. 4, hvis kontrakterne har strategisk nettonulteknologi opført i artikel 3b i denne forordning som en del af deres genstand, eller i tilfælde af bygge- og anlægskontrakter, der omfatter nævnte teknologi.
Dette forhindrer ikke ordregivende myndigheder og ordregivende enheder i at anvende andre minimumskrav eller tildelingskriterier vedrørende miljømæssig bæredygtighed.
3. De obligatoriske minimumskrav, der er omhandlet i stk. 1, skal, hvor det er relevant, have form af:
 - a) tekniske specifikationer eller krav som omhandlet i artikel 36 i direktiv 2014/23/EU, i punkt 1 i bilag VII til direktiv 2014/24/EU og i artikel 60 i direktiv 2014/25/EU eller
 - b) kontraktgennemførelsesklausuler som omhandlet i artikel 70 i direktiv 2014/24/EU og i artikel 87 i direktiv 2014/25/EU samt de generelle principper i direktiv 2014/23/EU.
4. Kommissionen vedtager en gennemførelsesretsakt, der præciserer minimumskravene til miljømæssig bæredygtighed. Ved vedtagelsen af denne gennemførelsesretsakt skal mindst følgende elementer tages i betragtning:

- a) markedssituationen på EU-plan for de relevante teknologier
- b) bestemmelser vedrørende miljømæssig bæredygtighed i andre lovgivningsmæssige og ikkelovgivningsmæssige EU-retsakter, som finder anvendelse på udbud, der er omfattet af forpligtelsen i stk. 1
- c) Unionens internationale forpligtelser, herunder GPA og andre internationale aftaler, som Unionen er bundet af.

Denne gennemførelsesretsakt vedtages inden for ni måneder efter denne forordnings ikrafttræden efter undersøgelsesproceduren omhandlet i artikel 34, stk. 3.

5. Der skal tages hensyn til et tilbuds bidrag til modstandsdygtighed i forbindelse med offentlige udbudsprocedurer, hvis kontrakterne har strategisk nettonulteknologi opført i artikel 3b i denne forordning som en del af deres genstand, eller i forbindelse med bygge- og anlægskontrakter, der omfatter nævnte teknologi, samt i forbindelse med kontrakter, som tildeles på grundlag af en rammeaftale, hvor den anslåede værdi af disse aftaler er lig med eller højere end de værdier, der er fastsat i artikel 8 i direktiv 2014/23/EU, artikel 4 i direktiv 2014/24/EU og artikel 15 i direktiv 2014/25/EU.

Hvis Kommissionen i overensstemmelse med artikel 22, stk. 2, har fastslået, at andelen af en specifik strategisk nettonulteknologi eller de specifikke komponenter, der primært anvendes til produktion af disse produkter med oprindelse i et tredjeland, udgør mere end 50 % af leveringen af denne specifikke strategiske nettonulteknologi eller af de specifikke komponenter, der primært anvendes til produktion af disse produkter i Unionen, skal de ordregivende myndigheder og ordregivende enheder på tidspunktet for indkaldelse af tilbud eller indledning af en sådan procedure medtage følgende betingelser i de offentlige udbudsprocedurer som omhandlet i stk. 1:

- a) en forpligtelse til ikke at levere mere end 50 % af værdien af den specifikke strategiske nettonulteknologi, der er omhandlet i dette stykke, fra tredjelandet som fastslået af Kommissionen

- b) en forpligtelse i kontraktens løbetid til, at vigtige komponenter i den strategiske nettonulsteknologi, der er omhandlet i dette stykke, og som leveres eller stilles til rådighed i forbindelse med kontraktens gennemførelse, højst udgør 50 % af værdien af de vigtigste komponenter i den specifikke strategiske nettonulsteknologi, der er omhandlet i dette stykke, uanset om sådanne komponenter leveres eller stilles til rådighed direkte af den valgte tilbudsgiver eller af en underleverandør fra tredjelandet som fastslået af Kommissionen
- c) på anmodning forelægge den ordregivende myndighed eller den ordregivende enhed fyldestgørende dokumentation svarende til litra a) eller b), senest når kontrakten er gennemført
- d) i tilfælde af manglende opfyldelse af betingelserne i litra a) eller b) betale en forholdsmæssig afgift på mindst 5 % af værdien af kontraktens specifikke strategiske nettonulsteknologier, der er omhandlet i dette stykke.

For så vidt angår kontrakter, der er omfattet af Den Europæiske Unions bilag I til GPA samt af andre relevante internationale aftaler, som Unionen er bundet af, anvender ordregivende myndigheder og ordregivende enheder ikke kravene i litra a)-d) på forsyningskilders økonomiske aktører, der har undertegnet disse aftaler.

Dette forhindrer ikke ordregivende myndigheder og ordregivende enheder i at anvende yderligere ikkeprisrelaterede kriterier.

- 6. Ordregivende myndigheder og ordregivende enheder kan undtagelsesvis beslutte ikke at anvende stk. 1, 2, 3 og 5, hvis:
 - a) den krævede nettonulsteknologi kun kan leveres af en bestemt økonomisk aktør, og der ikke findes et rimeligt alternativ eller en rimelig erstatningsmulighed, og fraværet af konkurrence ikke er en følge af en kunstig indskrænkning af udbudsparametrene

- b) der ikke er indgivet egnede tilbud eller egnede anmodninger om deltagelse som svar på en tidligere offentlig udbudsprocedure
- c) deres anvendelse ville nødsage den pågældende ordregivende myndighed eller ordregivende enhed til at anskaffe udstyr, der medfører uforholdsmæssigt store omkostninger eller har tekniske karakteristika, som adskiller sig fra eksisterende udstyrs tekniske karakteristika, eller som ville føre til inkompatibilitet eller tekniske problemer i forbindelse med drift og vedligeholdelse.

Ordregivende myndigheder og ordregivende enheder kan gå ud fra, at anslåede omkostningsforskelle på over 20 % på grundlag af objektive og gennemsigtige data er uforholdsmæssige.

Denne bestemmelse berører ikke muligheden for at udelukke unormalt lave tilbud i henhold til artikel 69 i direktiv 2014/24/EU og artikel 84 i direktiv 2014/25/EU.

Artikel 20

Auktioner til udbredelse af vedvarende energikilder

1. Når medlemsstaterne tilrettelægger auktioner med henblik på udbredelse af energi fra vedvarende energikilder, og hvor teknologier, der er opført som strategiske nettonulteknologier i henhold til denne forordning, kan deltage, medtager de:
 - a) prækvalifikationskriterier vedrørende ansvarlig forretningsskik, cybersikkerhed og datasikkerhed og evne til at gennemføre et projekt fuldstændigt og rettidigt
 - b) andre prækvalifikationskriterier end dem, der er omhandlet i litra a), eller tildelingskriterier til vurdering af den pågældende auktions bidrag til bæredygtighed og modstandsdygtighed som omhandlet i stk. 1a.

Dette berører ikke artikel 4 i direktiv (EU) 2018/2001, traktatens artikel 107 og 108 eller Unionens internationale forpligtelser.

1a. Auktionernes bidrag til bæredygtighed og modstandsdygtighed skal bygge på kriteriet i litra a) og på mindst ét af kriterierne i litra b)-d), som skal være objektive, gennemsigtige og ikkediskriminerende:

a) bidrag til modstandsdygtighed under hensyntagen til den andel af de strategiske nettonulteknologier eller de specifikke komponenter, som primært anvendes til produktion af de produkter, der har oprindelse i et tredjeland, og som tegner sig for mere end 50 % af forsyningen af den pågældende specifikke strategiske nettonulteknologi i Unionen.

Med henblik på litra a) bestemmes oprindelseslandet i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 952/2013

b) miljømæssig bæredygtighed, som er mere vidtgående end minimumskravene i gældende lovgivning

c) bidrag til innovation ved at tilvejebringe helt nye løsninger eller forbedre sammenlignelige avancerede løsninger

d) bidrag til energisystemintegration.

Dette forhindrer ikke, at medlemsstaterne anvender yderligere ikkeprisrelaterede kriterier ud over dem, der er anført i dette stk. 1a.

Kommissionen vil vedtage en gennemførelsesretsakt, der præciserer prækvalifikations- og tildelingskriterierne yderligere.

Denne gennemførelsesretsakt vedtages inden for ni måneder efter denne forordnings ikrafttræden efter undersøgelsesproceduren omhandlet i artikel 34, stk. 3.

2. Når kriterierne anvendes som tildelingskriterier, giver medlemsstaterne hvert af kriterierne for vurdering af en auktions bidrag til bæredygtighed og modstandsdygtighed en minimumsvægt på 5 % og en samlet vægt på mellem 15 og 30 % af tildelingskriterierne. Dette berører ikke muligheden for at give en højere vægtning af kriterierne omhandlet i stk. 1a, litra b), c) og d), i overensstemmelse med eventuelle tærskler for ikkeprisrelaterede kriterier, der er fastsat i henhold til statsstøtteregele.
3. Medlemsstaterne er ikke forpligtede til at tage hensyn til de prækvalifikations- og tildelingskriterier, som er defineret i stk. 1, hvis deres anvendelse vil medføre uforholdsmæssigt store omkostninger. Medlemsstaterne kan gå ud fra, at anslåede omkostningsforskelle på over 15 % på grundlag af objektive og verificerbare data er uforholdsmæssige.
4. Stk. 1 og 3 finder anvendelse på mindst 20 % af den årlige auktionerede mængde for hver medlemsstat. Ved ikrafttrædelsen af den i stk. 5 omhandlede gennemførelsesretsakt finder stk. 1-3 anvendelse på den årlige auktionerede mængde for hver medlemsstat som defineret i den i stk. 5 omhandlede gennemførelsesretsakt.
5. Senest den 31. december 2027 og derefter hvert andet år vedtager Kommissionen en gennemførelsesretsakt for at fastsætte de andele af den årlige auktionerede mængde for hver medlemsstat, for hvilken stk. 1-3 finder anvendelse, og for at nedsætte tærsklen for de anslåede omkostningsforskelle, der er omhandlet i stk. 3. Fastsættelsen af andelen af den auktionerede mængde baseres på en omfattende vurdering af anvendelsen af kriterierne for modstandsdygtighed og bæredygtighed på auktioner over vedvarende energi og deres virkning på fremskyndet udbredelse af vedvarende energiteknologier.

Den gennemførelsesretsakt, der er omhandlet i stk. 1, skal sikre tilstrækkelig tid til gennemførelse og sikre mindst 12 måneder efter gennemførelsesretsaktens ikrafttræden med henblik på at tilpasse national ret og tilrettelæggelse af auktioner.

6. Ved beregningen af den årlige auktionerede mængde for hver medlemsstat kan følgende auktioner udelukkes:
- a) auktioner vedrørende en bestemt teknologi, hvor alle auktioner har haft lav deltagelse i de foregående to år
 - b) auktioner vedrørende anlæg med en maksimal projektstørrelse på 10 MW.
7. For at lette gennemførelsen for alle medlemsstater, navnlig dem med små auktionsmængder, kan medlemsstater, der ikke har iværksat flere end to auktioner om året i løbet af de seneste to år, beregne den andel af auktionerne, som det ikkeprisrelaterede kriterium finder anvendelse på, i en periode på to år.

Artikel 21

Andre former for offentlig intervention

1. Med forbehold af traktatens artikel 107 og 108 og artikel 4 i direktiv 2018/2001³⁷ og i overensstemmelse med Unionens internationale forpligtelser udformer medlemsstaterne, regionale eller lokale myndigheder eller offentligretlige organer – eller sammenslutninger bestående af en eller flere af sådanne myndigheder eller et eller flere af sådanne offentligretlige organer – når de beslutter at indføre nye ordninger eller at ajourføre eksisterende ordninger til gavn for husstande, virksomheder eller forbrugere, som tilskynder til indkøb af strategiske nettonulteknologislutprodukter, disse ordninger på en sådan måde, at støttemodtagernes indkøb af nettonulteknologislutprodukter med et stort bidrag til bæredygtighed og modstandsdygtighed som omhandlet i artikel 21, stk. 3a, fremmes, ved at der ydes supplerende finansiel kompensation, som er forholdsmæssigt afpasset.

³⁷ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2018/2001/EF af 11. december 2018 om fremme af anvendelsen af energi fra vedvarende energikilder.

2. Den supplerende finansielle kompensation, som myndighederne yder i henhold til stk. 1 som følge af anvendelsen af kriterierne i artikel 21, stk. 3a, litra a), c) og d), må ikke overstige 5 % af forbrugerens omkostninger ved indkøb af det pågældende nettonulslutprodukt.
3. Ved udformning og gennemførelse af en ordning, der er omfattet af stk. 1, skal myndigheden basere sig på en åben, ikkediskriminerende og gennemsigtig proces til vurdering af bidraget til modstandsdygtighed og bæredygtighed fra de strategiske nettonul teknologislutprodukter, der udbydes på markedet. Der kan når som helst ansøges om, at et givet nettonul teknologislutprodukt skal være omfattet af ordningen. Myndigheden fastsætter en minimumstærskel til afgørelse af, hvornår strategiske nettonul teknologislutprodukter kan komme i betragtning til den supplerende finansielle kompensation under støtteordningen.
- 3a. Bidraget til bæredygtighed og modstandsdygtighed fra andre former for offentlig intervention skal bygge på følgende kriterier, som skal være objektive, gennemsigtige og ikkediskriminerende:
 - a) bidrag til modstandsdygtighed under hensyntagen til den andel af de strategiske nettonul teknologier eller de specifikke komponenter, som primært anvendes til produktion af de produkter, der har oprindelse i et tredjeland, og som tegner sig for mere end 50 % af forsyningen af den pågældende specifikke strategiske nettonul teknologi i Unionen,

og mindst ét af følgende kriterier:
 - b) miljømæssig bæredygtighed, som er mere vidtgående end minimumskravene i gældende lovgivning
 - c) bidrag til innovation ved at tilvejebringe helt nye løsninger eller forbedre sammenlignelige avancerede løsninger
 - d) bidrag til energisystemintegration.

Dette forhindrer ikke, at medlemsstaterne anvender yderligere ikkeprisrelaterede kriterier ud over dem, der er anført i dette stk. 3a.

Med henblik på litra a) bestemmes oprindelseslandet i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 952/2013.

4. Medlemsstaterne offentliggør på ét websted med gratis adgang al information om ordninger i henhold til artikel 21, stk. 1, for hvert relevant strategisk nettonulteknologislutprodukt.

Artikel 22

Koordinering af initiativer vedrørende markedsadgang

1. Kommissionen giver vejledning om anvendelse af kriterierne for vurdering af bidraget til modstandsdygtighed og bæredygtighed fra de tilgængelige produkter, der er berettigede til de former for offentlig intervention, som er omfattet af artikel 19, 20 og 21.
2. Med henblik på vurderingen af bidraget til modstandsdygtighed vedtager Kommissionen en gennemførelsesretsakt, der indeholder en liste over hvert strategisk nettonulteknologislutprodukt og deres vigtigste komponenter. Gennemførelsesretsakten vedtages efter undersøgelsesproceduren, der er omhandlet i artikel 34, stk. 3.

På grundlag af den gennemførelsesretsakt, der er omhandlet i første afsnit, giver Kommissionen ajourførte oplysninger om de andele af Unionens forsyning, der har oprindelse i forskellige tredjelande, i det seneste år, for hvilket der foreligger data for hver af de strategiske nettonulteknologier og deres hovedkomponenter. Oprindelseslandet bestemmes i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 952/2013.

3. På nettonulplatformen i Europa drøftes de foranstaltninger, som medlemsstaterne har truffet for at gennemføre artikel 19-21, og udveksles bedste praksis, bl.a. med hensyn til den praktiske anvendelse af kriterierne for at vurdere bidraget til bæredygtighed og modstandsdygtighed i forbindelse med offentlige indkøb, eller ordninger, der tilskynder til indkøb af nettonul teknologislutprodukter.

Kapitel V

Forbedring af færdigheder med henblik på skabelse af kvalitetsjob

Artikel 23

Europæiske akademier for nettonulindustrien

1. Med fuld respekt for medlemsstaternes kompetence på uddannelsesområdet kan Kommissionen, bl.a. ved at stille startfinansiering til rådighed, støtte iværksættelse af europæiske akademier for nettonulindustrien, som har til formål:
- a) til frivillig brug for medlemsstaterne og uddannelsesudbydere på deres område at udvikle læringsprogrammer, - indhold og - materiale til uddannelse såsom i at udvikle, producere, montere, ibrugtage, drive, vedligeholde, reparere, økodesigne, genbruge og genanvende nettonul teknologier, herunder også om råstoffer, samt støtte kapaciteten hos de offentlige myndigheder, navnlig dem, der har kompetence til at udstede de i kapitel II omhandlede tilladelser og godkendelser, og hos de i kapitel IV omhandlede ordregivende myndigheder
 - b) at fremme frivillig anvendelse af læringsprogrammer, - indhold og - materiale blandt uddannelsesudbydere i medlemsstaterne
 - b1) at tilbyde støtte til uddannelsesudbydere, som anvender læringsprogrammer, - indhold og - materiale, der produceres af akademierne, med henblik på at styrke kvaliteten af den tilbudte uddannelse

- c) at udfærdige eksamensbeviser, herunder, hvis det er relevant, mikroeksamensbeviser, til frivillig brug for medlemsstaterne og uddannelsesudbydere på deres område for at lette gennemsigtigheden af erhvervede færdigheder og øge muligheden for jobskifte og øge arbejdsstyrkens mobilitet på tværs af grænserne samt at fremme matchning med relevante job ved hjælp af værktøjer som f.eks. det europæiske arbejdsformidlingsnet (Eures) og EURAXESS samt at identificere, at et læringsprogram eller læringsindhold er udviklet af et europæisk akademi for nettonulindustrien.
2. De europæiske akademier for nettonulindustrien skal udarbejde kønsafbalanceret indhold, bidrage til at bekæmpe kønsstereotyper og være særlig opmærksomme på behovet for at aktivere flere kvinder og unge, som ikke er i beskæftigelse eller under uddannelse, og ældre og personer med handicap på arbejdsmarkedet.

Artikel 24

Lovregulerede erhverv inden for nettonulindustrier og anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer

1. Senest den 31. december 2025 og derefter hvert andet år bestræber medlemsstaterne sig på at vurdere, hvorvidt de læringsprogrammer, som de europæiske akademier for nettonulindustrien har udviklet, svarer til de specifikke kvalifikationer, som værtsmedlemsstaten kræver for at kunne udøve lovregulerede erhvervsaktiviteter inden for et erhverv, som er af særlig interesse for nettonulindustrien i den pågældende medlemsstat.

2. Hvis en medlemsstat finder, at læringsprogrammer, som de europæiske akademier for nettonulindustrien har udviklet, svarer til de specifikke kvalifikationer, som værtsmedlemsstaten kræver for at kunne udøve lovregulerede erhvervsaktiviteter inden for et erhverv, som er af særlig interesse for nettonulindustrien, offentliggør den det og gør det lettilgængeligt online. Derudover letter den anerkendelse af eksamensbeviser, der er udstedt af uddannelsesudbydere på grundlag af de læringsprogrammer, der er udviklet af akademierne i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/36/EF³⁸, når en indehaver af et sådant eksamensbevis anmoder om adgang til et lovreguleret erhverv som omhandlet i artikel 3, stk. 1, litra a), i direktiv 2005/36/EF, som er af særlig betydning for nettonulindustrien, ved at behandle eksamensbeviset som dokumentation for formelle kvalifikationer i henhold til artikel 11 i direktiv 2005/36/EF.
3. Hvis adgangen til at udøve et erhverv af særlig betydning for nettonulindustrien er lovreguleret i henhold til artikel 3, stk. 1, litra a), i direktiv 2005/36/EF, anbefales det, at medlemsstaterne arbejder på at udvikle et fælles sæt kundskaber, færdigheder og kompetencer, der som minimum skal kræves for at udøve det pågældende erhverv, med henblik på at indføre en fælles uddannelsesramme som omhandlet i artikel 49a, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/36/EF for at muliggøre automatisk anerkendelse af kvalifikationer. Nettonulplatformen i Europa kan også fremsætte forslag som omhandlet i artikel 49a, stk. 3, i direktiv 2005/36/EF.

Artikel 25

Nettonulplatformen i Europa og færdigheder

Nettonulplatformen i Europa omhandlet i artikel 28, støtter og supplerer medlemsstaternes indsats, hvor det er muligt, og idet en uforholdsmæssigt stor administrativ byrde for medlemsstaterne undgås, og medlemsstaternes kompetence respekteres, ved at rådgive og bistå Kommissionen og medlemsstaterne, herunder de kompetente myndigheder og ordregivende myndigheder, der er omhandlet i henholdsvis kapitel II og kapitel IV, ved at varetage følgende opgaver:

³⁸ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/36/EF af 7. september 2005 om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer (EUT L 255 af 30.9.2005, s. 22).

- (1) at bistå Kommissionen med at vurdere, løbende overvåge og forudsige efterspørgslen efter og udbuddet af en arbejdsstyrke, som besidder de færdigheder, der er nødvendige inden for nettonul teknologier, og i fornødent omfang informere om de aktiviteter, der udføres af akademierne for nettonulindustrien
- (2) at overvåge aktiviteterne i de europæiske akademier for nettonulindustrien og fremme synergier med andre initiativer og projekter vedrørende færdigheder på nationalt plan og EU-plan, styrke og opskalere god praksis samt føre generelt tilsyn
- (3) at bistå med mobiliseringen af interessenter, deriblandt industrien, arbejdsmarkedets parter og uddannelsesudbydere, med henblik på at fremme de læringsprogrammer, som de europæiske akademier for nettonulindustrien har udviklet
- (4) at bistå med udbredelsen af læringsbeviser, som er udarbejdet af de europæiske akademier for nettonulindustrien i medlemsstaterne for at fremme identifikation af færdigheder og matchning af færdigheder og job, bl.a. ved at tilstræbe øget gyldighed og godtagelse af disse eksamensbeviser overalt på EU's arbejdsmarked
- (5) at lette, hvor det er relevant, udvikling af erhvervsprofiler til frivillig brug for medlemsstaterne bestående af et fælles sæt kundskaber, færdigheder og kompetencer for nøgleerhverv inden for nettonul teknologier, bl.a. ved at trække på de læringsprogrammer, som de europæiske akademier for nettonulindustrien har udviklet, og, hvor det er relevant, benytte samme terminologi som i den europæiske klassifikation for færdigheder, kompetencer, kvalifikationer og erhverv (ESCO) for at skabe større gennemsigtighed og jobmobilitet på tværs af det indre marked
- (6) at fremme tilfredsstillende arbejdsvilkår i job i nettonulindustrier, aktivering af unge, kvinder og ældre på arbejdsmarkedet for nettonulindustrien og tiltrække velkvalificerede arbejdstagere fra tredjelande, i overensstemmelse med national kompetence, ret og praksis, og dermed opnå en mere mangfoldig arbejdsstyrke

- (7) at fremme tættere koordinering og udveksling af bedste praksis mellem medlemsstaterne for at øge rådigheden af færdigheder inden for nettonulteknologier, bl.a. ved at bidrage til Unionens og medlemsstaternes politikker for at tiltrække talent fra tredjelande, i overensstemmelse med national kompetence, ret og praksis. Dette skal ske i koordinering med de allerede eksisterende strukturer for det europæiske samarbejde på uddannelsesområdet
- (8) at søge synergi med eksisterende uddannelsesprogrammer, bl.a. med henblik på at tilpasse programmerne til den europæiske industris behov.

Kapitel VI

Innovation

Artikel 26

Reguleringsmæssige sandkasser for nettonulteknologi

1. Medlemsstaterne kan på eget initiativ oprette reguleringsmæssige sandkasser for nettonulteknologi, hvor innovative nettonulteknologier eller andre innovative teknologier kan udvikles, afprøves og valideres i et kontrolleret miljø under virkelighedstro forhold i en begrænset periode, inden de bringes i omsætning eller tages i brug.

Medlemsstaterne opretter reguleringsmæssige sandkasser for nettonulteknologi i overensstemmelse med stk. 1 efter anmodning fra enhver virksomhed, organisation eller konsortium, der udvikler innovative nettonulteknologier, som opfylder de i stk. 2, litra a), omhandlede egnetheds- og udvælgelseskriterier, og som er blevet udvalgt af de kompetente myndigheder efter den i stk. 2, litra b), omhandlede udvælgelsesprocedure.

2. De nærmere bestemmelser og betingelser for oprettelse og drift af reguleringsmæssige sandkasser for nettonulteknologi i henhold til denne forordning vedtages ved gennemførelsesretsakter efter den i artikel 34 omhandlede undersøgelsesprocedure. De nærmere bestemmelser og betingelser skal støtte de nationale kompetente myndigheds fleksibilitet til at prioritere mellem og træffe afgørelse om godkendelse af ansøgninger om reguleringsmæssige sandkasser for nettonulteknologi. De nærmere bestemmelser og betingelser skal fremme innovation og reguleringsmæssig læring og navnlig tage hensyn til de deltagende SMV'ers, herunder nystartede virksomheders, særlige omstændigheder og kapacitet. Gennemførelsesretsakterne skal omfatte fælles hovedprincipper vedrørende følgende punkter:
- a) egnethed og udvælgelse med henblik på at deltagelse i de reguleringsmæssige sandkasser for nettonulteknologi
 - b) procedurer for ansøgning om, deltagelse i, overvågning af, udtræden af og nedlukning af de reguleringsmæssige sandkasser for nettonulteknologi
 - c) de vilkår og betingelser, der gælder for deltagerne.
3. Deltagelsen i de reguleringsmæssige sandkasser for nettonulteknologi berører ikke de tilsynsbeføjelser og korrigerende beføjelser, som de myndigheder, der fører tilsyn med sandkassen, har. Afprøvning, udvikling og validering af innovative nettonulteknologier eller andre innovative teknologier foregår under de kompetente myndigheders tilsyn og støtte. De kompetente myndigheder udøver deres tilsynsbeføjelser på en fleksibel måde inden for rammerne af den relevante lovgivning, tilpasser eksisterende reguleringspraksis og anvender deres skønmæssige beføjelser, når de gennemfører og håndhæver retlige bestemmelser til et givet projekt med reguleringsmæssig sandkasse for nettonulteknologi, med sigte på at fjerne hindringer, lette den reguleringsmæssige byrde, mindske den reguleringsmæssige uvished og støtte innovation inden for nettonulteknologier eller andre innovative teknologier.

4. Hvis det er relevant for at nå målet i denne artikel, overvejer de kompetente myndigheder at indrømme undtagelser eller dispensation i national ret i det omfang, det er tilladt i henhold til relevant EU-ret. De kompetente myndigheder sørger for, at planen for den reguleringsmæssige sandkasse garanterer, at krav i EU-retten og centrale mål og væsentlige krav i den nationale lovgivning overholdes. De kompetente myndigheder sikrer, at alle alvorlige risici for sundheden, sikkerheden eller miljøet, som måtte konstateres under udviklingen og afprøvningen af innovative nettonulteknologier eller andre innovative teknologier, meddeles til almenheden og resulterer i øjeblikkelig suspension af udviklings- og afprøvningsprocessen, indtil disse risici er blevet afbødet. Hvis de kompetente myndigheder finder, at det foreslåede projekt medfører ekstraordinære risici for arbejdstagernes, den brede befolknings eller miljøets sundhed og sikkerhed – navnlig på grund af afprøvning, udvikling eller validering af særligt giftige stoffer – godkender de først planen for den reguleringsmæssige sandkasse, når de har sikret sig, at der er truffet passende sikkerhedsforanstaltninger i forhold til den konstaterede ekstraordinære risiko.
6. Deltagerne i den reguleringsmæssige sandkasse for nettonulteknologi forbliver ansvarlige i henhold til EU's og medlemsstaternes gældende ansvarslovgivning for enhver materiel skade, der måtte påføres tredjeparter som følge af forsøg i sandkassen.
7. Varigheden af den reguleringsmæssige sandkasse for nettonulteknologi kan forlænges efter samme procedure efter aftale med den nationale kompetente myndighed.

8. De reguleringsmæssige sandkasser for nettonulleteknologi skal udformes og gennemføres på en måde, der letter det grænseoverskridende samarbejde mellem de nationale kompetente myndigheder, hvor det er relevant. De af medlemsstaterne, der har oprettet reguleringsmæssige sandkasser for nettonulleteknologi, koordinerer deres aktiviteter og samarbejder inden for rammerne af nettonulplatformen i Europa med sigte på at udveksle relevante oplysninger med andre medlemsstater inden for platformen. Platformen kan indbyde virksomheder, der har deltaget i en reguleringsmæssig sandkasse for nettonulleteknologi, til at dele deres erfaringer med processen. På grundlag af oplysningerne på platformen aflægger Kommissionen årligt rapport om resultaterne af deres indførelse af reguleringsmæssige sandkasser, herunder god praksis, indhøstede erfaringer og anbefalinger vedrørende deres oprettelse og i relevante tilfælde om anvendelsen inden for rammerne af denne forordnings reguleringsmæssige sandkasse og anden EU-lovgivning på en måde, der er tilpasset sandkassens formål.

Artikel 27

Foranstaltninger for små og mellemstore virksomheder, herunder nystartede virksomheder

1. Medlemsstaterne træffer følgende foranstaltninger:
- a) små og mellemstore virksomheder, herunder nystartede virksomheder, gives prioriteret adgang til de reguleringsmæssige sandkasser for nettonulleteknologi, for så vidt de opfylder egnethedsbetingelserne i artikel 26
 - b) der tilrettelægges oplysningsaktiviteter om små og mellemstore virksomheders, herunder nystartede virksomheders, deltagelse i de reguleringsmæssige sandkasser
 - c) hvor det er relevant, oprettes der en særskilt kanal for kommunikation med små og mellemstore virksomheder, herunder nystartede virksomheder, for derigennem at yde vejledning og besvare spørgsmål om gennemførelsen af artikel 26.

2. Medlemsstaterne tager hensyn til små og mellemstore virksomheders, herunder nystartede virksomheders, særlige interesser og behov og yder tilstrækkelig administrativ støtte, således at de kan deltage i de reguleringsmæssige sandkasser. Uden at det berører anvendelsen af traktatens artikel 107 og 108, bør medlemsstaterne oplyse små og mellemstore virksomheder, herunder nystartede virksomheder, om mulighederne for at modtage finansiel støtte til deres deltagelse i de reguleringsmæssige sandkasser.

Kapitel VII

Forvaltning

Artikel 28

Oprettelse af nettonulplatformen i Europa og fastlæggelse af dens opgaver

1. Nettonulplatformen i Europa ("platformen") oprettes hermed.
2. Platformen varetager de opgaver, der er fastlagt i denne forordning.
3. Platformen kan rådgive og bistå Kommissionen og medlemsstaterne i forbindelse med deres foranstaltninger med henblik på at nå de mål, der er beskrevet i kapitel I i denne forordning, under hensyntagen til medlemsstaternes nationale energi- og klimaplaner, der er forelagt i henhold til forordning (EU) 2018/1999³⁹.

³⁹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1999 af 11. december 2018 om forvaltning af energiunionen og klimaindsatsen, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 663/2009 og (EF) nr. 715/2009, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 94/22/EF, 98/70/EF, 2009/31/EF, 2009/73/EF, 2010/31/EU, 2012/27/EU og 2013/30/EU, Rådets direktiv 2009/119/EF og (EU) 2015/652 og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 525/2013 (EØS-relevant tekst) (EUT L 328 af 21.12.2018, s. 1).

4. Medlemmerne af nettonulplatformen kan benytte platformen til at koordinere nettonulindustripartnerskaber med henblik på at bidrage til at fremme indførelsen af nettonulteknologi på verdensplan og støtte den rolle, som Unionens industrielle kapacitet spiller med hensyn til at bane vejen for den globale omstilling til ren energi, i overensstemmelse med de overordnede mål for denne forordning, jf. artikel 1. Platformen kan blandt andre emner regelmæssigt drøfte:
- a) hvordan samarbejdet i nettonulværdikæder mellem Unionen og tredjelande kan forbedres
 - b) håndtering af ikketoldmæssige handelshindringer, f.eks. gennem gensidig anerkendelse af overensstemmelsesvurderinger eller forpligtelser til at undlade at indføre eksportrestriktioner
 - c) hvilke tredjelande der kan prioriteres i forbindelse med indgåelsen af nettonulindustripartnerskaber under hensyntagen til følgende:
 - i) det potentielle bidrag til forsyningssikkerheden i betragtning af deres kapacitet til at fremstille nettonulteknologier
 - ii) hvorvidt der allerede findes samarbejdsaftaler mellem et tredjeland og Unionen
 - iii) hvorvidt et tredjelands lovgivningsmæssige rammer og gennemførelsen heraf sikrer overvågning, forebyggelse og minimering af miljøvirkninger, anvendelse af socialt ansvarlig praksis, herunder respekt for menneskerettigheder og arbejdstagerrettigheder og meningsfuld og rimelig dialog med lokalsamfund, anvendelse af gennemsigtige forretningsmetoder og forebyggelse af negative indvirkninger på den offentlige forvaltnings korrekte virkemåde og retsstatsprincippet
 - d) hvordan der kan tilskyndes til produktion i Europa ved at sætte ind gennem finansiering, lovgivningsmæssige rammer og investeringsgarantier og garantier for, at der ikke sker flytning.

Dette stykke berører ikke Rådets beføjelser i overensstemmelse med traktaterne.

5. Medlemsstaterne støtter Kommissionen i forbindelse med gennemførelse af de samarbejdsforanstaltninger, der træffes i nettonulindustripartnerskaber.

Artikel 29

Strukturen i nettonulplatformen i Europa og dens funktion

1. Platformen består af repræsentanter for medlemsstaterne og Kommissionen. Gruppens formandskab varetages af en repræsentant for Kommissionen.
2. Hver medlemsstat udpeger en højtstående repræsentant til platformen. En medlemsstat kan have mere end én repræsentant, hvis det er relevant af hensyn til funktion og ekspertise i forbindelse med platformens forskellige opgaver. Hvert medlem af platformen har en suppleant. Kun medlemsstaterne har stemmeret. Hver medlemsstat har kun én stemme uanset antallet af repræsentanter.
3. På forslag af Kommissionen vedtager platformen sin forretningsorden ved simpelt flertal blandt medlemmerne.
4. Platformen mødes med jævne mellemrum for at sikre en effektiv varetagelse af de opgaver, der er fastlagt i denne forordning. Om nødvendigt afholder platformen ekstraordinære møder efter begrundet anmodning fra Kommissionen eller en medlemsstat.
5. Kommissionen bistår platformen ved hjælp af et bestyrelsessekretariat, som yder teknisk og logistisk støtte.
6. Platformen kan nedsætte stående eller midlertidige undergrupper til at beskæftige sig med konkrete spørgsmål og opgaver vedrørende denne forordning.
- 6a. Platformen mødes mindst én gang om året for at drøfte den overvågning, der er omhandlet i artikel 31.

7. Platformen indbyder repræsentanter for Europa-Parlamentet til som observatører at deltage i dens møder, herunder i de i stk. 6 omhandlede stående eller midlertidige undergrupper.
8. Hvor det er relevant, kan platformen eller Kommissionen indbyde eksperter og andre tredjeparter med specifik ekspertise om emnet, herunder fra industrien og interessentorganisationer, til møder i platformen og undergrupperne eller til at give skriftlige bidrag, men uden ret til at deltage i beslutningstagningen.
9. Platformen træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre sikker håndtering og behandling af fortrolige og forretningsmæssigt følsomme oplysninger.
10. Platformen gør sit yderste for at nå til enighed.
11. Platformen koordinerer og samarbejder med eksisterende og relevante brancheforeninger.

Artikel 30

Sammenhæng med nationale energi- og klimaplaner

Medlemsstaterne tager hensyn til denne forordning, når de udarbejder deres nationale energi- og klimaplaner og ajourføringer heraf, som forelægges i henhold til artikel 3, 9 og 14 i forordning (EU) 2018/1999, navnlig for så vidt angår dimensionen "forskning, innovation og konkurrenceevne" i energiunionen, og i forbindelse med forelæggelsen af deres toårige statusrapporter i overensstemmelse med artikel 17 i nævnte forordning.

Kapitel VIII

Overvågning

Artikel 31

Overvågning

1. Kommissionen overvåger løbende:
 - a) Unionens fremskridt med hensyn til at nå Unionens mål, jf. artikel 1, navnlig nettonulsteknologiers forsyningsrisici, som ville forvride konkurrencen eller fragmentere det indre marked, og de dermed forbundne virkninger af denne forordning
 - aa) Unionens fremskridt med hensyn til det benchmark, der er omhandlet i artikel 9a
 - ab) mængden af import til Unionens område og eksport til tredjelande af strategiske nettonulsteknologier
 - b) de gjorte fremskridt med hensyn til at nå Unionens mål for CO₂-injektionskapacitet, jf. artikel 16, og den tilhørende CO₂-transportinfrastruktur.

2. Medlemsstaterne og de nationale myndigheder, som medlemsstaterne udpeger til dette formål, indsamler og fremlægger de data og den dokumentation, der kræves i henhold til stk. 1, litra a), aa), ab) og b). De skal navnlig hvert fjerde år indsamle og indberette data til Kommissionen om:
 - a) identificerede hindringer for handel med nettonulsteknologier eller med varer, der anvender nettonulsteknologier, på det indre marked
 - a) udvikling inden for strategiske nettonulsteknologier og markedstendenser samt markedspriser for de forskellige nettonulsteknologier, herunder oplysninger om auktioner og deres hyppighed, tildelingspriser og mængde i det omfang, de er relevante for kapitel IV

- b) kapacitet til at fremstille nettonulsteknologi pr. strategisk teknologi og pr. central værdikædekomponent, hvis de er opført i bilag X, samt fremstillingskapacitet for fremtidige strategiske nettonulprojekter, der er nået til de endelige investeringsbeslutninger
 - ba) data om beskæftigelse og fremstillingsfærdigheder i hver strategisk nettonulteknologisektor, herunder antal ansatte, mangel på arbejdskraft og på færdigheder, hvor det er relevant, og tal om arbejdskraft- og færdighedsbehov for at nå målene i denne forordning
 - d) følgende oplysninger vedrørende godkendelsesprocedurer pr. strategisk nettonulsteknologi:
 - i. antallet af påbegyndte godkendelsesprocedurer, antallet af afviste ansøgninger og antallet af samlede afgørelser, der er truffet, med angivelse af, om projektet er blevet godkendt, eller der er givet afslag
 - ii. varigheden af godkendelsesprocedurerne, såfremt der blev truffet en samlet afgørelse, herunder varigheden af forlængelser af tidsfristerne
 - iii. oplysninger om de ressourcer, der er afsat til driften af det eller de udpegede kontaktpunkter
 - g) antal og art af sandkasser, der er oprettet inden for de seneste 12 måneder
 - h) de mængder CO₂, der lagres permanent i undergrunden i overensstemmelse med direktiv 2009/31/EF.
- 3a. De data, der er omhandlet i stk. 2, indberettes, hvis de ikke allerede indgår i eller er i overensstemmelse med elementerne i rapporteringen til Kommissionen i henhold til artikel 17 og 25 i forordning (EU) 2018/1999.

- 3b. De i stk. 2 omhandlede indberetningsforpligtelser finder ikke anvendelse, hvis medlemsstaterne mener, at det vil stride mod deres væsentlige sikkerhedsinteresser i overensstemmelse med artikel 346 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde.
4. Hver medlemsstat fremsender sin første rapport til Kommissionen ved udgangen af maj i det år, der følger efter datoen for denne forordnings ikrafttræden. Alle efterfølgende rapporter fremsendes inden udgangen af maj hvert år.
- 4a. Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage gennemførelsesretsakter i overensstemmelse med artikel 34, stk. 3, der indeholder en model for de i stk. 4 omhandlede rapporter.
6. På grundlag af de rapporter, der forelægges i henhold til denne artikels stk. 2, overvåger Kommissionen Unionens fremskridt, jf. stk. 1, litra a), og offentliggør årlige henstillinger i forbindelse hermed som led i de årlige statusrapporter om konkurrenceevnen for teknologier inden for ren energi i henhold til artikel 35, stk. 2, litra m), i forordning (EU) 2018/1999. Henstillingerne skal også omfatte overvejelser om, hvorvidt alle de nettonulteknologier, der er nødvendige for at nå målene i artikel 1, er omfattet af forordningen.
7. På grundlag af udkastene til ansøgninger om lagringstilladelser, der er indgivet i henhold til artikel 10 i direktiv 2009/31/EF, og de rapporter, der er forelagt i henhold til denne forordnings artikel 17, stk. 2, og artikel 18, stk. 4 og 6, overvåger Kommissionen fremskridtene hen imod at nå det EU-dækkende mål for CO₂-injektionskapacitet, jf. nærværende artikels stk. 1, litra b), og aflægger årligt rapport til Europa-Parlamentet og Rådet.
8. Kommissionen underretter nettonulplatformen i Europa om sine resultater.

Kapitel IX

Afsluttende bestemmelser

Artikel 32

Delegation af beføjelser

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 33 med henblik på at ændre de nærmere bestemmelser for, hvordan aftaler mellem de i artikel 18, stk. 1, omhandlede enheder og investeringer i lagerkapacitet, som besiddes af tredjeparter, tages i betragtning for at opfylde deres individuelle bidrag, jf. artikel 18, stk. 5, tillige med indholdet af de i artikel 18, stk. 6, omhandlede rapporter.

Artikel 33

Udøvelse af de delegerede beføjelser

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i denne artikel fastlagte betingelser.
2. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 32, tillægges Kommissionen for en periode på fem år fra den [anvendelsesdatoen]. Kommissionen fremlægger en rapport vedrørende delegationen af beføjelser senest ni måneder inden udløbet af femårsperioden. Delegationen af beføjelser forlænges stiltiende for perioder af samme varighed, medmindre Europa-Parlamentet eller Rådet modsætter sig en sådan forlængelse senest tre måneder inden udløbet af hver periode.
3. Den i artikel 32 omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Dette får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i Den Europæiske Unions Tidende eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.

4. Inden vedtagelsen af en delegeret retsakt hører Kommissionen eksperter, som er udpeget af hver enkelt medlemsstat, i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning.
5. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidigt Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.
6. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 32 træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på to måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har informeret Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med to måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.

Artikel 34

Udvalgsprocedure

1. Kommissionen bistås af et udvalg. Dette udvalg er et udvalg som omhandlet i forordning (EU) nr. 182/2011.

I spørgsmål vedrørende artikel 19 bistås Kommissionen af Det Rådgivende Udvalg for Offentlige Udbud, der er nedsat ved Rådets afgørelse 71/306/EØF.

I spørgsmål vedrørende artikel 20 bistås Kommissionen af Udvalget om Energiunionen, der er nedsat ved artikel 44 i forordning (EU) 2018/1999.
2. Når der henvises til dette stykke, finder artikel 4 i forordning (EU) nr. 182/2011 anvendelse.

3. Når der henvises til dette stykke, finder artikel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011 anvendelse.
4. Når der henvises til dette stykke, finder artikel 8 i forordning (EU) nr. 182/2011 sammenholdt med dennes artikel 4 anvendelse.

Artikel 35

Evaluering

1. Seneste den ... [fem år efter datoen for denne forordnings anvendelse] og derefter hvert femte år foretager Kommissionen en evaluering af forordningen og fremlægger en rapport om de vigtigste resultater heraf for Europa-Parlamentet, Rådet og Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg.
2. Evalueringen skal omfatte:
 - a) hvorvidt målene i denne forordning som fastsat i artikel 1 er nået, navnlig forordningens bidrag til et velfungerende indre marked, og forordningens indvirkning på erhvervsbrugere, navnlig SMV'er og slutbrugere, samt målene i den europæiske grønne pagt
 - b) hvorvidt bestemmelserne i forordningen om nettonulindustri er egnede til at levere resultater efter 2030 og hen imod det langsigtede 2050-mål om klimaneutralitet, jf. artikel 1, under hensyntagen til bl.a. muligheden for i forordningen om nettonulindustri at medtage andre teknologier, der kan spille en væsentlig rolle med hensyn til at opnå klimaneutralitet senest i 2050, samt en eventuel udvidelse af denne forordnings anvendelsesområde til at omfatte opførelse eller omstilling af anlæg og faciliteter i sektorer, hvor det er vanskeligt at reducere emissionerne, til klimaneutrale processer, hvor opførelsen eller omstillingen af de respektive anlæg og faciliteter reducerer emissionsraterne for CO₂-ækvivalenter fra industrielle processer betydeligt og permanent i et omfang, der er teknisk muligt.

3. Evalueringen skal tage hensyn til resultatet af overvågningsprocessen i artikel 31 samt de teknologiske behov, der følger af ajourføringen af de nationale energi- og klimaplaner, som medlemsstaterne har meddelt i overensstemmelse med [forordningen om forvaltning af energiunionen], og som er baseret på rapporten om status over energiunionen.
- 3a. Senest inden for den samme i stk. 1 omhandlede periode og efter høring af nettonulplatformen i Europa foretager Kommissionen en vurdering og fremlægger om nødvendigt et forslag om udvidelse af listen over nettonulteknologier i artikel 3a og listen over strategiske nettonulteknologier i artikel 3b.
4. Medlemsstaternes kompetente myndigheder fremlægger alle relevante oplysninger for Kommissionen, som Kommissionen kan behøve til at udarbejde den i stk. 1 omhandlede rapport.
5. Hvis Kommissionen på grundlag af den i stk. 1 omhandlede rapport konkluderer, at der er sandsynlighed for, at Unionen ikke vil nå målene i artikel 1, stk. 1, vurderer den i samråd med nettonulplatformen i Europa gennemførligheden og proportionaliteten af at foreslå foranstaltninger for at sikre, at disse mål nås.
6. Senest den 31. december 2026 kan Kommissionen foreslå en ændring af denne forordning med henblik på at indføre et nyt mål på EU-plan for CO₂-injektionskapacitet senest i 2040. Kommissionen begrundes sit valg over for Europa-Parlamentet og Rådet, hvis den beslutter ikke at foreslå at indføre et mål for 2040.

Artikel 36

Behandling af fortrolige oplysninger

1. Oplysninger, der tilvejebringes i forbindelse med gennemførelsen af denne forordning, må kun anvendes til de formål, der er fastsat i denne forordning, og skal beskyttes i henhold til relevant EU-lovgivning og national lovgivning.

2. Medlemsstaterne og Kommissionen sikrer beskyttelse af handels- og forretningshemmeligheder og andre følsomme, fortrolige og klassificerede oplysninger, der er indhentet og genereret i medfør af denne forordning, herunder henstillinger og foranstaltninger, der skal træffes, i overensstemmelse med EU-retten og den pågældende nationale ret.
3. Medlemsstaterne og Kommissionen sikrer, at klassificerede informationer, der gives eller udveksles i henhold til denne forordning, ikke ned- eller afklassificeres uden forudgående skriftligt samtykke fra udstederen i overensstemmelse med relevant national ret eller EU-ret.
4. Hvis en medlemsstat vurderer, at fremlæggelse af aggregerede oplysninger i forbindelse med artikel 18 alligevel kan bringe dens nationale sikkerhedsinteresser i fare, kan den ved en begrundet meddelelse gøre indsigelse mod Kommissionens fremlæggelse.
5. Kommissionen og de nationale myndigheder samt deres embedsmænd, ansatte og andre personer, som arbejder under disse myndigheders tilsyn, sørger for, at oplysninger, som de modtager i forbindelse med udførelsen af deres opgaver og aktiviteter, behandles fortroligt i overensstemmelse med relevant national ret eller EU-ret. Denne forpligtelse gælder også for alle repræsentanter for medlemsstaterne, observatører, eksperter og andre, der deltager i platformens møder, jf. artikel 29.

Artikel 37

Ændring af forordning (EU) 2018/1724

I forordning (EU) 2018/1724 foretages følgende ændringer:

- 1) I bilag I, første kolonne, indføres en ny række, "R. Projekter til fremstilling af nettonulteknologi".
- 2) I bilag I, anden kolonne, i rækken "R. Projekter til fremstilling af nettonulteknologi" tilføjes følgende punkt:

"1. information om godkendelsesproceduren"

"2. finansierings- og investeringstjenester"

"3. finansieringsmuligheder fra Unionen eller medlemsstaterne"

"4. erhvervsstøttetjenester, vedrørende bl.a. selskabsskatteangivelse, lokal skattelovgivning og arbejdsret".

3) I bilag II, første kolonne, indføres en ny række, "Projekter til fremstilling af nettonulsteknologi".

4) I bilag II, anden kolonne, i rækken "Projekter til fremstilling af nettonulsteknologi" tilføjes følgende punkt:

"Procedurer for alle relevante godkendelser til at opbygge, udbygge, ændre anvendelsen af og drive projekter til fremstilling af nettonulsteknologi, herunder for strategiske nettonulprojekter, som omfatter samtlige ansøgninger og procedurer."

5) I bilag II, tredje kolonne, i rækken "Projekter til fremstilling af nettonulsteknologi" tilføjes følgende punkt:

"Alle resultater vedrørende procedurerne, lige fra anerkendelse af den pågældende ansøgnings gyldighed er afsluttet til det ansvarlige nationale udpegede kontaktpunkts meddelelse om den samlede afgørelse om resultatet af proceduren."

6) I bilag III tilføjes følgende punkt:

"8) Udpeget kontaktpunkt, der fungerer som centralt kontaktpunkt i henhold til artikel 4 i [forordningen om nettonulindustri]."

Artikel 38

Ikrafttræden og anvendelse

Denne forordning træder i kraft den ... [dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*].

Den finder anvendelse fra den ... [ikrafttrædelsesdato].

Indtil den ... [to år efter datoen for denne forordnings anvendelse] finder artikel 19, stk. 1, kun anvendelse på kontrakter, der indgås af indkøbscentraler som defineret i artikel 2, stk. 1, nr. 16), i direktiv 2014/24/EU og artikel 2, stk. 1, nr. 12), i direktiv 2014/25/EU og på kontrakter med en værdi på 25 mio. EUR eller derover.

Artikel 20 og 21 finder anvendelse fra den ... [24 måneder efter datoen for anvendelse af denne forordning].

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den [...].

På Europa-Parlamentets vegne

På Rådets vegne

Formand

Formand

BILAG X

Ikkeudtømmende liste over slutprodukter og specifikke komponenter, der anses for primært at anvendes til produktion af nettonul teknologier

	Strategiske nettonul teknologier	Komponenter, der "primært anvendes" til disse teknologier
1. Teknologier til solcelleenergi og solvarmeenergi	Solcelleenergi	Solcellemodul Solceller Siliciumskiver Solcelleinverter Solcelleglas Komponenter vedrørende balance of plant
	Solvarme	Solpaneler Koncentreret solenergianlæg Solvarmereflekter Solvarmelinser Tårn (til smeltet salt) Varmeveksler Varmetransporterende væske Termisk motor (dampturbine) Elgenerator

2. Teknologier til vedvarende vindenergi til lands og til havs	Vindkraft	Vinger Gondolstruktur Permanentmagneter Gearkasse Aksler Elgenerator Styreenhed Lejer Tårn Komponenter vedrørende balance of plant
	Bølgeenergi	Flydere Atmosfæresøjle Reaktionsplader Holder til kraftudtagssystemer Fortøjningssystem/fundament Generator Hydraulisk system Frekvensomformer

		<p>Transformer</p> <p>Kontrolsystem</p>
	Tidevandsenergi	<p>Søjle</p> <p>Tværarm</p> <p>Gondoler</p> <p>Undervandsdrager</p> <p>Kraftudtagsholder</p> <p>Fortøjningssystem/fundament</p> <p>Generator</p> <p>Gearkasse</p> <p>Drivaksel</p> <p>Hydraulisk system</p> <p>Frekvensomformer</p> <p>Transformer</p> <p>Kontrolsystem</p> <p>Rotorer</p>
3. Batteriteknologier og energilagringsteknologier	Batteri	<p>Anoder</p> <p>Katoder</p> <p>Elektrolytter</p> <p>Separatorer</p> <p>Celle</p> <p>Moduler</p> <p>Pakninger</p>

		Batteristyringssystem
	Lagringsteknologier	Varmelagring Tyngdekraftslagring Tryklagring Kinetisk lagring Ventiler Elektronisk kontroludstyr Pumper Varmevekslere Tanke Modtagerrør Smeltede salte

4. Teknologier til varmepumper og geotermisk energi	Varmepumper	<p>Varmepumpe</p> <p>Fordamper</p> <p>Kondensator</p> <p>Kompressor</p> <p>Pulvermaling</p> <p>Varmeveksler</p> <p>Ventiler</p> <p>Pumper</p> <p>Ventilatorer</p> <p>(Syntetiske) kølemidler</p>
	Geotermisk energi	<p>Cirkulationspumper</p> <p>Varmeudvindingsudstyr</p> <p>Dampturbiner</p> <p>Ekspansionsturbiner</p>

5. Elektrolysatorer og brændselsceller	Elektrolysatorer	<p>Anoder</p> <p>Elektrolysatorer</p> <p>Katoder</p> <p>Katalysatorer</p> <p>Membraner</p> <p>Elektrolytter</p> <p>Bipolære plader</p> <p>Kompressorer</p> <p>Vandrensningssystemer</p> <p>Maskiner, apparater og anlæg til tørring</p> <p>GDL (gasdiffusionslag)</p> <p>MEA (membranelektrodesamling)</p> <p>Komponenter vedrørende balance of plant</p>
	Brændselsceller	<p>Membranelektrodeenhed</p> <p>Membran</p> <p>Gasdiffusion</p> <p>Anoder</p> <p>Katoder</p> <p>Elektrolytter</p> <p>Katalysatorer</p> <p>Bipolære plader</p>

		Forseglingsmidler
6. Teknologier til bæredygtig biogas/biomethan	Teknologier til bæredygtig biogas/biomethan	<p>Membraner</p> <p>Elektroniske komponenter</p> <p>Biogastank/gæringstank</p> <p>Korrosionsbestandige materialer og foringer</p>
7. CCS-teknologier	CCS-teknologier	<p>Udstyr til punktkildeopsamling</p> <p>Faste adsorptionsmidler</p> <p>Vandige basiske opløsninger</p> <p>Membraner</p> <p>Kompressionsudstyr</p> <p>Rørledninger</p> <p>CO₂-skibsudstyr eller køretøjer</p> <p>Tilførselsudstyr</p>

8. (El)netteknologier	(El)netteknologier	<p>Ledere, kabler, tårne, master, isolatorer</p> <p>SCADA-/energistyringssystemer</p> <p>Transformere (effekt og måling)</p> <p>Automatiseringsudstyr til transformerstationer</p> <p>Koblingsudstyr</p> <p>Kapacitorbanker, samleskinner</p> <p>Batteristyringssystem</p> <p>Printkort</p> <p>Komponenter og udstyr til effektelektronik, herunder jævnstrømsteknologi</p> <p>Styrings- og kommunikationskomponenter (GPRS-moduler, programmerbare logikcontrollere (PLC'er) og andre specifikke kontrolsystemer, sensorer)</p>
-----------------------	--------------------	--